

ნაბგიზ
ფუბბილასბუ

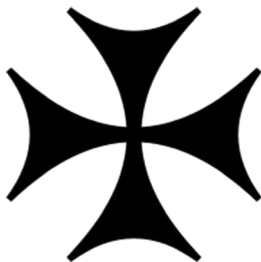

გბასლლბბთ
ღბუბბთბ!

2017 ბ.

ნატგი ჭყაბილაძე

გმადლოდით
ღმერთს!

თბილისი 2017 წ.

რედაქტორი
თეა კობახიძე

გამომცემლობის მთავარი რედაქტორი
შოთა ცინცაძე

კორექტორი
ნუცა ადღეიშვილი

მხატვრული გაფორმება და
კომპიუტერული მომსახურება
ბორის (ბოკა) ქუთათელაძე

ნიგნი დაიბეჭდა:
სტამბა შპს „პოლიგრაფლუქსში“

ISBN 978-9941-0-9718-8

© ნარგიზ ტურძილაძე - 2017

ავტობიოგრაფიის მავიარ...

დავიბადე რაჭაში. ულამაზეს ამბროლაურში. ლეონიდე ტურძილაძის მრავალშვილიან ოჯახში. პროფესიით პედაგოგი ვარ – ქართული ენისა და ლიტერატურის სპეციალობით.⁴² წლიანი

მუშაობის სტაჟით. ლექსებს ადრეული ასაკიდან ვწერ, მაგრამ უფრო ინტენსიურად სოლიდური ასაკიდან. როცა ჩემს სილალთ სავსე ბედნიერ ცხოვრებაში უსაყვარლეს ადამიანებთან განშორებით გამოწვეული დიდი და უსაშველო სევდა შემოიჭრა.

ავტორი ვარ ორი კრებულის „ქალი სარკეში და „მარტოხელა მარტოსული“, აგრეთვე მამისადმი მიძღვნილი წიგნისა „რაჭის მოძღვარი“.

ვარ რედაქტორი გაზეთ „რაეოს“ მიერ გამოცემული 17 ტომიანი ლექსების კრებულებისა „ლექსო ზიარო სულისა“, რომელის ყველა კრებულშია შესული ჩემი ლექსები და მოთხრობები.

ეს პატარა კრებული ეძღვნება ცა და ქვეყნის შემოქმედს, რადგან მხოლოდ ღვთის რწმენასა და სიყვარულში ვიპოვე საშველი ჩემი სევდისა და მწუხარებისა, რისთვისაც „გმადლობთ ღმერთო“.

***

ღმერთო, შემინდე
ცოდვა ურიცხვი,
გთხოვ, მაპატიო,
რაც შემეშალა.
ო, მომიტევე,
რაც ვერ შევძელი,
რაშიც არ მეყო
ღმერთო, მე ძალა!
ვეცადე, მაგრამ
დავრჩი უვიცი,
ვერ შევძელ უფრო
მეტი მესწავლა.

2006.07.01.

სატიის წინ

ღმერთო, შემინდე
უმადურს და
ათასგზით ცოდვილს,
ბოლო მოუღე
ჩემს წამებას,
ამაო ლოდინს...
ბევრი შევცოდე,
ვერ შევირგე
შენი წყალობა,
შენ მაძლევდი და
ვერ მიიღე ჩემგან
მადლობა.
არა ვარ ღირსი,
უზომო მაქვს
ძველი ვალები,
სინანული მკლავს,
ცრემლებით მაქვს
სავსე თვალები.
მანც შემინდე,
მაჰატიე,
გემუდარები!
– ნუ დამსჯი ცოდვილს,

არ დამიხშო
გულის კარები!
... ხატის წინ ვდგავარ,
ცრემლებით და
სავსე ვალებით,
მუხლმოყრით შეგთხოვ –
– მაპატიე, გემუდარები!

4.04.2010

ბრწყინვალე აღდგომის
დღესასწაული

***

ნეტავი მას,
ვინც თვის ვალი
ღირსეულად მოიხადა,
ვინც აქ დათესილი
მადლით
იმ ქვეყანად გაიხარა!

28.08.2010

ყველა მიყვარდეს,
ვინც შეაწვეს
სიტყვას ჩაგრულებს
და ისიც, თუნდაც,
ვინც სიყვარულს
არ იმსახურებს;
მე მინდა მქონდეს
იმის ძალა,
იმის ბუნება,
რომ შევძლო მათი
ღვთის პირისკენ
შემობრუნება...
– მოვედი, რათა
სიკეთე ვთქვო,
მოვედი, რათა
მიყვარდე,
ღმერთო.

მოვედი, რათა მიყვარდე, ღმერთო

მოვედი ქვეყნად,
რომ შემეგრძნო
უფლის დიდება.
დილით მზე ცაზე
ღვთის ნყალობით
როგორ ბრწყინდება.
თვალთ მუხილა
ბუმბურაზი მთები
და ზღვები,
შემოლამება მთაწმინდაზე,
თუნდაც ეს დილა...
სმენა დამეტკბო
გარიჟრაჟზე
ბულბულთ გალობით.
მართალთათანა ვყოფილიყავ
ჩემი ქალობით..
მოვედი, რათა
ძე კაცისა
გულით მიყვარდეს,
ამპარტავნება,
შური, მტრობა
თვალს არ მიბამდეს.

საქართველოს გაუმარჯოს

ღმერთმა იმას გაუმარჯოს,
 ვინც ნათელ გზით იარა,
 და, რაც უყვარს, გულით უყვარს,
 მხოლოდ სიტყვით კი არა.
 გაუმარჯოს მას, ვინც საქმით,
 საქართველოს იცავდა,
 ვინც იცხოვრა ქრისტეს მცნებით,
 უფლის მადლი იწამა,
 გთხოვთ, სამშობლოს სადიდებლად
 შევსვათ სავსე ფიალა!
 ვადღეგრძელოთ საქართველო,
 ნაჭერ-ნაჭერ კი არა,
 ქართლ-კახეთით, იმერეთით,
 რაჭა-ლეჩხუმინად,
 მისი მთით და მისი ბარით,
 ვენახიან-ტყვიანად,
 აჭარა და აფხაზეთით,
 სამაჩაბლოიანად.
 საქართველოს გაუმარჯოს,
 გაუმარჯოს მთლიანად.
 მამულისთვის თავგანწირულ
 კარგ ქართველებიანად.

31.03.2010

შეშინდა, ღმერთო!

ბევრი მაქვს, ღმერთო,
ფიქრითნი ცოდვა,
გთხოვ მაპატიო,
უბედური ვარ
და გიჟიც ცოტა...
მხოლოდ შენ მიცნობ
ყველაზე კარგად,
სიცოცხლე მექცა
სევდად და დარდად...
შენზე ლოცვის დროს
ბედნიერი ვარ,
ბედნიერი ვარ,
როცა ვმღერივარ.

P.S.: მიმიღე, ღმერთო,
როგორიცა ვარ,
ცუდი არა ვარ,
ყველას ვფიცავარ.

12.05.2012

„ნათარ არიან მორწმუნენი“

შენ ჩემთანა ხარ, ღმერთო
 მუდამ, ტკდბილო იესო,
 რაც კი შეგიცან,
 მარტოობის აღარ
 მკლავს სევდა.
 შენით იწყება დილა ჩემი,
 შენით მთავრდება...
 როცა ავად ვარ,
 როცა მილხინს
 და მიხარია,
 შენს სრულ არსებას,
 სიახლოვეს
 მე ვგრძნობ ძალიან.
 დედათა შორის
 კურთხეულო,
 მზეო მარიამ,
 მე შენ გიმადლი
 დღეებს მზიანს,
 ღამეს – მთვარიანს –
 და მიხარია,
 ბედნიერ ვარ ამით
 ძალიან...

„ნეტარ არიან
მორწმუნენი,
ნეტარ არიან!“

20.08.2010

* * *

ჩვენ ყველა მგზავრი
ვართ,
იმქვეყნად წამსვლელნი,
ნეტა მას, ვისაც აქ
დარჩება სახელი...
ვინც შესძლებს
ღვთის რწმენით
იაროს ბოლომდე,
მხოლოდ ის
ასცდება
ცეცხლსა და ჯოჯოხეთს.

5.01.2004

ღმერთო ამისრულე სანადელი!

ღმერთო,
ამარიდე განსაცდელი,
რა ვენა,
ჯერ არა ვარ წასასვლელი,
და თუ
კიდევ დამრჩა გასავლელი,
იქნებ
ავიხდინო სანადელი...
იქნებ
კიდევ ბევრჯერ მოვიხილო
რაჭის
ჯადოსნური მთა და ველი;
და ის
ოღრო-ჩოღრო ბილიკები,
თავის
თვალხატულა გვირილებით
ისევ
მოვიარო, მოვიხიბლო
მწველი
სურვილით და ძველი გზნებით.
ღმერთო,
ამისრულე სანადელი!

15.05.2010

* * *

ღმერთო, ამარიდე
ცოდვაში დაცემას,
სირცხვილს ამარიდე,
ღმერთო!
მხოლოდ სიყვარულით
მაცხოვრე, უფალო,
დამლოცე,
მუხლმოყრით შეგთხოვ!

15.06.2010

* * *

თუკი, ღმერთო,
შენთვის რამე მითხოვია,
ან ოდესმე შენგან
რამეს მოველი,
სამშობლოს მზე
გამიბრწყინე,
გეხვეწები!
უკეთესის არაფრის
ვარ მთხოვნელი!

1.02.2011

უფლის რჩეული

მე ღვთის რჩეული
 ვიყავ ყოველთვის,
 უფალს შევწირე
 მზითვენი ჩემი...
 სულ პანანინა,
 სალოცავებში
 ბებოს დავყავდი
 მე გამორჩევით..
 უფლის დღეებში
 ფეხშიშველ ბებოს
 უკან მივდევი
 ისე, ვით კრავი...
 ჩოქვით ვუვლიდი
 დანგრეულ ტაძრებს,
 ვეფერებოდი
 დაკანრულ ფრესკებს...
 იქ – რაჭის მთებში,
 პატარა ბავშვი,
 ღმერთს დავეძებდი
 სანთლებით ხელში.
 – რა ბედნიერი ვიყავი
 მაშინ – მშობლიურ სახლში...

სულ გვერდით მყავდა,
ვინც კი მიყვარდა
და არვინ მწამდა
მე ღმერთის დარად.

10.05.2010

ვარ შენზე მლოცველი

სულ ვტირი და ვწუხვარ,
სულ ვდარდობ ამაზე,
ვლოცულობ: – უფალო,
იმედით აგვავესე,
ჩვენს ტანჯულ მიწაზე
ამრავლე ქართველი –
მთესველი და მხვნელი,
ერთგული, გულწრფელი!
– ვარ შენზე მლოცველი,
დაგინთე სანთელი,
ღმერთო არ მოგვაკლო
ღვთისმშობლის ნათელი!

10.05.2006

უფალო, შეიწყალე!

დარდი, სევდა, ნუხილი
 გულში არ დაეცია,
 სიცოცხლეში, იცოდე,
 მნუხარება მეტია.
 ვერთობით და ვხმაურობთ,
 ვუმკლავდებით განსაცდელს,
 მტერს თვალს ვუფსებთ,
 ვკეკლუცობთ,
 ვიცვამთ ფერად ტანსაცმელს,
 ჩვენს ბუდეებს ვიშენებთ
 ამ ცხოვრების მდგმურები,
 შვილებს ვაჩენთ,
 ვწვალობთ, ვზრდით,
 ხშირად ბედს ვემდურებით...
 ... არც ჩემთვის არ ყოფილა
 ეს ცხოვრება ადვილი,
 ვერ მივხვდი, როდის იყო
 ჩემი დრო და ადგილი.
 ყველგან დავაგვიანე,
 ანდა ადრე მივედი,
 გამიცრუა ცხოვრებამ
 ბევრჯერ რწმენა — იმედი.

ფარხმალს მაინც არა ვყრი,
ქედს არ ვუხრი განსაცდელს,
გმირულად ვუმკლავდები
ცხოვრებას, ძნელ გასაძლებს...
შურს არ ვუღებ გულისკარს
და არც ღმერთს ვემღურები,
ყველა განსცადელს ვხვდები
ვფიქრობ, ჩვეულ ღირსებით.
სამშობლოზე ვლოცულობ,
სიყვარულის მადლს ვთესავ,
ჩემს სიტბოს ვუნაწილებ
მეგობარს და ნათესავს...
თუ ინებებს უფალი და
ტკბილ სიბერეს მაღირსებს,
შეცდომებს მაპატიებს,
გულს იმედით ამივსებს,
მუდამ მასზე ვილოცებ,
მთლიანად მას ვექძვნი თავს,
ჩემს გულს სანთლად დავუნთებ
ღვთისმშობელს და უფლის მადლს!
– უფალო, შემინყალე,
შვება მომეც, მინამლე!
– უფალო, შემინყალე!

28.04.2011

სულ შენზე ვლოცულობ,

მამულო, ძვირფასო,
შენს ანმოს, შენს წარსულს
თავს შემოვევლები;
ხატის წინ, მუხლმოყრით
ღმერთს შევთხოვ ვედრებით:
– სამშობლო მიცოცხლე
მთებით და ველებით,
ერთგული, ჭკვიანი,
ბრძენი ქართველებით...
– ათასჯერ ჭირნახულს,
დანგრეულს, ნახანძრალს,
დაკანრულ ფესვებით –
შენს ციხეს, შენს ტაძარს
ვკოცნი და ვეხვევი,
ვასველებ ცრემლებით...
ვნატრობ, კვლავ ნიკოფსიით,
იქ — დარუბანდამდე
გაგედგას ფესვები,
ბრწყინავდე დიდებით,
ერთგული შვილებით
და შვილის შვილებით.
შენ ნატრობდნენ

შენს ქებას ამბობდნენ
და ჩვენგან სწავლობდნენ
სამშობლოს სიყვარულს...
ბევრი რამ მიკლავს გულს,
– არა ვართ მართლები,
ცალი ფიქრობენ
ძველები... ახლები...
შენლა-შემოხლაში
გვეცლება სახლები,
სოფლები გვევსება
ძველ ნამოსახლებით.
– ლარიბი შვილები
კვდებიან მშივრები,
ნაგავში ეძებენ
ლუკმაპურს დასარჩენს...
ან სხვაგან მიდიან,
მიდიან... მიდიან...
ოჯახის სარჩენად
და გადასარჩენად;
ბედის საძიებლად
სახლებსაც ჰყიდიან...
ზოგი იძულებით,
და, მაინც მიდიან

რომში და პარიზში,
 კვიპროსში, ნიცაში,
 იქ — ამერიკაში და
 ჰოლანდიაში ცისფრებად,
 შავებად, გადასაგვარებლად...
 ჩვენ ვრჩებით ეულნი...
 უფალი გვინყრება,
 გვექცევა მამული...
 ქარი და გრიგალი,
 ნგრევა და მიწისძვრა
 გვზარავს და გვაშინებს.
 ნამხდარ ცხოვრებაზე
 დარდი არ გვასვენებს.
 რალაცას ვფაფხურობთ.
 ვშრომობთ და ვხმაურობთ,
 თითქო ვსაქმიანობთ,
 ვჩქარობთ, არ ვგვიანობთ.
 მაინც არ გამოდის...
 მიკვირს და ვჩურჩულებ
 – უფალო, რა მოგვდის?!
 – მკლავსა და მანამებს
 მე შენზე ფიქრები...
 – სულ შენთვის ვილოცებ,
 სანამდეც ვიქნები.

1.01.2009

მხსნელი მინდა მაღლიანი

ბოდიშს ვიხდი, ღმერთო,
რადგან წარამარა
განუხებ,
მაგრამ რა ვქნა,
ველარ ვუძლებ
მკაცრ ცხოვრების
მარნუხებს...
გულს სისუსტე
მორევია,
აღარა ვარ,
რაც ვიყავ,
ფიქრის შავი
მორევია
მარტოსულს რომ
გამრიყავს.
მხსნელი მინდა,
მაღლიანი,
ბოლოში ვინც
გამიყვანს.

7.01.2007

არ მოეშვა, არ დაცხრა!

არ დაეშვა ქვევით,
ნარგიზ,
არ მოეშვა,
არ დაცხრე.
სიკეთის და
მადლის თესვით
სატანა დაამარცხე!
ეგებ ღმერთმა
გაპოვნინოს
გზები, მისკენ
სავალი.
და სურვილიც
აიხდინო
ყველაფერზე
მთავარი...
სევდას თავი
დააღწიო,
აისრულო,
რაცა გსურს,
ეგებ
ვალმოხდილი

შეხვდე
ამ ცხოვრების
დასასრულს.
... არ დაუშვა
ქვევით.
ნარგიზ,
მალლა-მალლა
იარე!

10.05.2008

* * *

ღმერთო, მაცოცხლე ცოტა ხანს,
არ დამიხუჭო თვალები,
არ გამატანო იმქვეყნად
გადაუხდელი ვალები.
სამშობლოს ბედზე მლოცველად,
მაცოცხლე, გემუდარები!

7.10.2010

მსახურად და მონად გავჩნდი
დარდისა და სევდისა,
მე შვილი ვარ, სანდო შვილი
ამ პატარა ქვეყნისა.
სულ მცირე რამ მიხარია,
სულ მცირე რამ მადარდებს.
ვინც არ მომწონს,
თვალს ვარიდებ,
მივუხურავ დარაბებს,
ოღონდ მამულს ულხინდეს და
არა ვჩივი არაფერს...
მე მეოთხე ასული ვარ
ექვსშვილიან დედისა,
სულმრთელი და გულმდიდარი,
მომდურავი ბედისა,
სიყვარულზე მომღერალი,
მეგობარი სევდისა...
ალბათ ღირსი არც ვიყავი
მისი, რაც არ მეღირსა...
რაც ვარ, მითაც მადლობელი
ვარ, მაღალი ღმერთისა,
მას ვავედრებ ჩემს ობოლ სულს,
გავხდე ღირსი ზეცისა.

17.01.2015

ილია გეორჯაძე

ჩვენი ქვეყნის ჭირისუფალს,
მთის ბროლივით სპეტაკს, სუფთას,
ყველა ნატვრა ახდენოდეს,
მუხლმოდრეკილს რაც კი უთქვამს,
მისი ლოცვა არ მოშლოდეს
საქართველოს თავისუფალს!

P.S. მეც ხატისნინ დამხოზილი,
მუდამ ამას ვდარდობ, ვჩივი,
რომ სხვა არ გვყავს, მისი მსგავსი,
ერთგული და სანდო შვილი.

4.01.2014

**ღვთისმშობელო,
შენი კალთა დაგაფარე!**

ღვთისმშობელო, შენი კალთა დამფარე,
დამიცავი – იმედისგან დაცლილი,
ცხოვრებაში უამრავჯერ გამიავდრდა,
დამეკარგა მოსვენება და ძილი.

ტკბილი სიტყვა, თბილი გული მომენატრა,
არ ყოფილა მარტოობა ადვილი...

ძნელ ცხოვრებას, უფერულ წლებს ველარ
ვუძლებ,

ვერა ვპოვე ვერსად ჩემი ადგილი,
მოსვენება მინდა ვპოვო, დამეხმარე,
გვედრები!-ტირის სული დაღლილი.

ბევრი ვცოდე, გთხოვ სულგრძელად
მაპატიო,
არ დამტოვო იმედისგან დაცლილი.

იქ, მართალთათანა მინდა დავემკვიდრო,
მათთან მინდა იყოს ჩემი ადგილი.
იქნებ შენს ძეს შეავედრო ჩემი თხოვნა,
მომანიჭოს სულის ლხენა ნამდვილი.
გვედრები, ღვთისმშობელო, დამეხმარე!

28.08.2010

ჩემი სტუმარი

ჯერ არ მყოლია
მე ასეთი
დიდი სტუმარი,
მუხლმოდრეკილი
ვდგევარ მის წინ
უტყვი, მდუმარი,
ვლელავ ძალიან
ვერ ვისვენებ,
თან მიხარია,
თავად მეწვია
სტუმრად სახლში
„ავე მარია“...
ჭერი ამალლდა,
გულში მზეა,
გარეთ დარია,
ისე მიყურებს,
თითქოს ჩემი
მეგობარია.
იმედს მიღვიძებს,
ძალას მმატებს,
სიცოცხლის ხალისს...
გმადლობთ მარიამ!

მომიტანე იმედი ხვალის...

სამი დღე მყავდა
სტუმრად სახლში
„ავე მარია“,
გულში მზე ჩადგა,
სულში – სითბო
და მიხარია.

2012.05

მოდო, უფალო იესო!

შემინდე, დიდო უფალო,
რაიც ვერ შევძელ ჩემითა,
რაც შემეშალა ამ ქვეყნად
უნებლიეთ თუ ნებითა!
მართალთათანა მამყოფე,
შენს მაღალ მადლს მაზიარე,
ბინა ნათელში დამიდე,
უნამლე ამ ჩემს იარებს!
გთხოვ, სასჯელისგან დამიხსნა,
არ დამატეხო თავს რისხვა.
მოდო! – უფალო იესო,
მოდო! — შეგინდე! – თქვი ესო.

28.04.2014

ასეთია უფლის ნება

აღდა ქარსელაძეს

რა უეცრად და რა ჩუმად
წახველ ჩვენგან, მიგვატოვე,
ჩამიყენე გულში სევდა,
დამიმძიმე სიმარტოვე...

P.S ჩვენც ყველანი წავალთ იქით,
საიდანაც არ მოდიან,
დამთავრდება, დასრულდება
ამ ცხოვრების ჰარმონია.

ყველა წავალთ ამ სოფლიდან,
მხოლოდ ის არ ვიცით როდის,
რაც არ უნდა არ გვინდოდეს,
მოსასვლელი მაინც მოდის...

ასეთია უფლის ნება;

– სულ ყველანი წავალთ იქით,
ზოგი ადრე, ზოგი გვიან,
ჩვენი გზით და ჩვენი რიგით.

ამ ცხოვრებას – ცრუს და უნდოს,
გადავივლით ბენვის ხიდით.

წელი წელს მისდევს,
დღე დღეს მიჰყვება,
თავს კი ვერ ვაღწევ
მინიერ ცოდვებს,
მასწავლე, ღმერთო,
როგორ ვიცხოვრო,
რით შევძლო, სული
რომ სუფთა მქონდეს?

16.05.2011

გადავიღალე

ბოლომდე შევსვი სევდის ფიალა,
 ბევრი სიმწარე ვნახე,
 ბედმა ბოლომდე გამატიალა,
 ფეხქვეშ დამიგო მახე,
 არ შემიბრალა ოხერ-ტიალმა,
 მთლად წამიშალა სახე...
 აღარ მალელვებს არც გაზაფხული,
 არც შემოდგომა მშვიდი,
 გაფრინდა წლები, სიცოცხლით სავსე,
 გაქრა ოცნება დიდი.
 გადავიღალე, ახლა ცხოვრება
 სევდა-ვარამში მიდის...
 მხოლოდღა ერთი სურვილი დამრჩა,
 – სიკეთე უხვად გავცე.
 უფალს მივუძღვნა ყოველი წამი,
 ხატის წინ სანთლად დავდნე.
 შემინდე ღმერთო, რაც შემეშალა
 წუთისოფლის გრძელ გზაზე.
 გაჩენის დღეებს ნუ შემანანებ,
 გთხოვ, ნუ გამაკრავ ჯვარზე!

27.02.2013

მატო ბებო

ღვთის მორწმუნე მატო ბებო,
სადმელი და ჩვენი ეზო,
მუდამ ტკბილად მაგონდება...
თუ გვიჭირდა, ჩვენთან იყო,
არ გვაკლებდა რძეს და ერბოს,
ცისფერთვალა, კაფანდარა,
მუდამ სხვისთვის ირჯებოდა,
გაჭირვებულ ოჯახებში
გრიგალივით იჭრებოდა...
ექიმბაში ქალი იყო,
მარჯვე, კოლხი ქალის დარი...
ფეხით ჰქონდა შემოვლილი
რაჭის ყველა სალოცავი...
გულმხურვალედ ლოცულობდა,
შენირული ჰქონდა თავი,
მის თბილ გულს და კეთილ სიტყვას
ძალა ჰქონდა საოცარი.
მთელი რაჭა აფასებდა,
ირგვლივ არ ჰყავდა ბადალი,
სანამ ის ცოცხალი იყო,
ვერ გვჩაგრავდა ავი თვალი.
მარხვა-ლოცვით გვიფარავდა
ნაზი, კაფანდარა ქალი.

09.02.2014

მე მოვალ წვიმად

როცა მე წავალ,
კვლავ მოვალ წვიმად,
დავეპკურები გამშრალ
ვენახებს,
ჰო, დავბრუნდები
შხაპუნა წვიმად
და დედამინას
ავაფერადებ.

05.2014

* * *

გთხოვ, წყალობა არ მომაკლო
მამავ, ძევ და სულიწმინდავ,
თქვენს გარეშე ვერ ვარსებობ,
უთქვენობა გამიჭირდა.
ძალა მინდა დამიბრუნოთ,
წერა რომ არ გავხდე მტრისა!

მინდა კელაპტრად დავენთო

მინდა ბოლმდე ავენთო,
სიკეთის მადლით ვბრწყინავდე,
მინდა, კელაპტრად დავენთო,
გავცე სითბო და სინაზე,
შეუძლებელი შევიძლო,
იმ ჩემი მტრების ჯინაზე,
ვერაფრით შევეგუები
სიცოცხლე გასაწყინარდეს.

2015.03

მამა გაბრიელს

გთხოვ მომიტევო ეს სისუსტე,
მამა გაბრიელ,
სასომიხდილმა ჩავიმუხლე
მხოლოდ წამიერ.
მომეცი ძალა, გვედრები,
მამა გაბრიელ,
საქართველოსთვის
ვლოცულობდე
მრავალჟამიერ!

2.12.2013

იასოს

მხოლოდ შენს იმედად,
შენს მლოცველად დავრჩი,
გამიქარვე სევდა,
ამარიდე დარდი!
სულ შენზე ვლოცულობ,
რაც კი ქვეყნად გავჩნდი,
ღვთის რწმენას მივენდე
მატო ბებოს მადლით.
ტაძრებში დავყავდი
სულ პატარა ბავშვი
და შენ დაგეძებდი
ანთებული სანთლით.
შეგიყვარე გულით
კეთილ ბებოს ბაძვით
და დღემდე მოვედი
ლოცვითა და მარხვით.
შემენიე, შეგთხოვ,
ნანამებს და დაღლილს,
გამიქარვე სევდა,
ამარიდე დარდი!

2009.10.05

წმინდა გიორგის

წმინდა გიორგი,
სანთლით ხელში
მუხლმოყრით შეგთხოვ,
გაგვაძლიერე ისე,
როგორც ვიყავით
ერთ დროს...
ავი მტრებისგან იხსენ
ერი გამორჩეული,
შენგან წყალობას
ჩვენ ხომ მუდამ
ვართ მიჩვეულნი...
გემუდარები,
დაიცავი ჩვენი მამული,
გვასწავლე ქართველთ
„ქართლის ნდობა და
სიყვარული!“
კვლავ დაგვიბრუნე
დაკარგული მინა ქართული,
გაგვიმთლიანე საყვარელი
ჩვენი მამული!

2012.6.05

წმინდა ელიას

ათი წელია, რაც შენს ძალას
 ვიცნობ, ელია.
 მე იმის შემდეგ ველარაფრით
 მომისვენია...
 წამომაყენე, შენს წინ როცა
 ცრემლებს ვაფრქვევდი.
 მხრებში დამავლე ხელი,
 იცი? – გავშრი,
 გავხევდი!!!
 კვლავ შენს წინ ვდგავარ —
 მუხლმოყრილი,
 ძმის სულს გავედრებ,
 მისი სულის მხსნელს
 წმინდა სანთლით
 ხელში დავეძებ.
 მინდა დავმშვიდდე,
 გავისტუმრო ძველი
 ვალები.
 ფიქრები მტანჯავს,
 გამიქარვო ეგებ დარდები,
 შეუნდე ჩემს ძმას,

მუხლმოდრეკით
გემუდარები!
– მეც, მეც შემინდე,
არ დამიხშო გულის
კარები!

2014

ახალი წელი

ახალი წელი,
 გრძნობები ძველი,
 დარდი უძირო –
 ყოვლისმომცველი...
 გაუფერულდა
 ცხოვრება ჩვენი,
 აჩქარდა, გარბის
 წუთისოფელი...
 კარგს და სასწაულს
 აღარას ველი,
 ფიქრები მახლავს
 დარდის აღმძვრელი,
 მადარდებს ჩვენი
 ცხოვრება ძნელი...
 ხალხი ბობოქრობს –
 არ ჩანს საშველი...
 ვერავის ნახავ
 ირგვლივ კმაყოფილს,
 ზოგს სულ ბევრი აქვს,
 მაგრამ არ ჰყოფნის...
 ეს წელი იყოს
 კეთილნაყოფის,
 შეკავშირების,
 არადაყოფის!

ღმერთო, დალოცე
 ახალი წელი,
 ქარს გაატანე
 ფიქრები მწველი,
 მოგვისპე მტერი!
 – ჩემო სამშობლოვ,
 იყავ დღეგრძელი!
 იმედის, რწმენის
 იყოს ეს წელი!

04.2016

უფლის ხელი

ყველაფერში, რაც ვაკეთე,
 რაც შევქმენი წვით და გზნებით,
 რაც ვიცხოვრე, ვიხმაურე
 სიხარულითა და ცრემლით,
 ამ ტანჯვა და განსაცდელში
 და იმ სიყვარულის წლებშიც,
 ყველაფერში, ყველაფერში
 ურევია უფლის ხელი:
 – არაფერი არ ყოფილა
 მხოლოდ ჩემით,
 მხოლოდ ჩემით...

2016. შობა

ღვერთო

ჩემს სამშობლოს
შეგავედრებ,
მხარეს მზიანს,
ხალხს ბრძენს, სანდოს,
მშვენიერს და თავაზიანს,
გთხოვ, ნუ დააცარიელებ
ჩემს საყვარელ რაჭას
მთიანს,
განსაცდელი აარიდე,
გვედრები,
გულმადლიანს!

* * *

ტაძარში იწვის
სანთელი მშვიდად.
მაცხოვრის ხატთან,
მუხლმოყრილი,
ლოცულობს ქალი
– წმინდა, უბინო...
და ყურში ესმის
ჩურჩული ციდან –
გაიღებო შენთვის
მალე სამოთხის
კარი.

ბევრს არ ვითხოვ

გაგვითენე, უფლის მადლო,
კარგი წელი ახალი,
არ მოგვაკლო ყველი,
მჭადი, სტაფილო და
ჭარხალი,
ხვალის რწმენა,
ჯანმრთელობა,
სუფთა გული და თვალი,
ზეცა ხშირად მოწმენდილი,
ულრუბლო ცა, მაღალი,
საქართველო ღირსეული
და ქედშეულახავი!
– ბევრს არას გთხოვ,
ცოტას ვჯერვარ,
არ ვარ გაუმაძლარი...
გაგვითენე, უფლის მადლო,
კარგი წელი ახალი!

31.12.2015

მამა ბაბრიელს

მე კრძალვით შეგთხოვ –
– ბედი მომეცი!
მინდა მიცნობდეს
ხალხი როგორც
კარგი პოეტი.
სახელიც მინდა
მქონდეს ქვეყნად,
რაკი მოვედი.

10.05.2015

დედა თამარს

მუდამ სხვებისთვის მლოცველი,
დაჭრილი გულის წამალი,
ღვთის მოსაზვი და მორწმუნე,
ქალია დედა თამარი.

გაჭირვებულებს ქომაგობს,
– კეთილია და ალალღი,
სიკეთის ქმნა და მადღღია,
იმისთვის საქმე მთავარი.

7.02.2017

მამავ, ძევ და სულიწმინდავ

სამებაში ამოვალ და
იქ დაგინთებ სანთელს წმინდას,
გულით გეტყვი სამადლობელს
მამავ, ძევ და სულიწმინდავ.
– ნუხელ, ღამის გათენება
ვაი, როგორ გამიჭირდა,
ჯოჯოხეთი გავიარე,
შიშით გული ამიტირდა...
მხოლოდ ლოცვით გავუმკლავდი
გასაოცარ ამ ძნელ ღამეს,
შეცდომების პატიება
მუხლმოდრეკით ვთხოვე
გამჩენს...
ჯოჯოხეთის ღამე მექონდა,
გათენება გამიჭირდა...
ჩემი ლოცვა შეისმინა
მამამ, ძემ და სულიწმინდამ.
როგორც იქნა გამითენა
მზიანი, ნათელი დილა.

2016.10.11

ბევედრები, ნიკონ მინდა!

თვალსა ხიბლავს შემოდგომა
ენით უთქმელ მშვენებით,
რა საოცრად ბრწყინვალევენ
მთები – ოქროს ფერები.
შევყურებ და, ლამის გასკდეს
გული ბედნიერებით.
უფლის მადლით მოქარგულა
ეს მთები და ველები,
გაგაოცებს ნიკონმინდა,
ხოტევი თუ ველევი...
გულგრილად გვერდს ვერ ჩაუვლი,
ვერაფრით შეელევი;
ჩემი ფეხით დავიარე
იმ დღეს შენი მინა მინდა,
საქართველო შევავედრე
უფალს შენთან,
ნიკონმინდავი;
– გალადღეს და გაიმართოს
ნელში ისე, როგორც მინდა!
შენი მადლი და წყალობა
არ მოგვაკლო მაღლა ციდან,
რაჭველებით გაგვიმრავლე

ნატგიზ ცუტბილაძე

ჩემი რაჭა – ერთი ციდა!
გვედრები, შემისრულე
თხოვნა, ჩემო
ნიკო წმინდავ!

09.2016

სამშობლო ჩემი საფიცარია

პოეტს სამშობლო
უყვარს ძალიან,
სამშობლო მისთვის
უფლის დარია,
ენაა, რწმენა,
მზისა დარია...
თუ მამულს უჭირს,
გული მკვდარია.
თუ ულხინს,
მაშინ ის

მდიდარია.

სამშობლო ჩემი
საფიცარია,
ენაა, რწმენა,
მიყვარს ძალიან!

2014

მე მაინც გგაძლოვ

ჩემს მშობლებს,
ძმას და დებს

მე ცოცხალი ვარ,
ვწუხვარ ძალიან...
ეს ჯილდო არის
თუ ღვთის სასჯელი!
– მტანჯავს ფიქრები
მარტოდდარჩენილს...

თუკი ჯილდოა,
გმადლობთ, უფალო!
მაგრამ ვით გავძლო
უხმლოდ, უფაროდ?!
ჩემი ფარ-ხმალი კი
თქვენ იყავით.
მართლა ზღაპარი,
მართლა იგავი...
სულ თქვენზე ვფიქრობ,
დღეა, ღამეა...
მახსოვდეთ, ეს ხომ
ჩემი ვალია...
წიგნი მოგიძღვნათ
მინდა ძალიან,
ყველას ვუამბო
თქვენი ამბავი,
რომ თქვენნაირნი
აღარ არიან...
მარტო დარჩენა
თუმც კი მწარეა,
მე მაინც გმადლობ,
ღმერთო, ძალიან...

**P.S. დარდს და სევდას
გავემიჯნო,
მინდა ძლიერ,
მინდა ფეხზე
დავდგე ისევ,
თავს თუ ვძლიე,
ძალა მომეც,
ღვთისმშობელო,
გეხვეწები,
მომეხმარე,
ეს სისუსტე
მაპატიე!**

02.27.2012

ლემილა ტურქიალი

ლევო ტურქიალი

მე და ჩემი დები, ჩვენს ახლობელთა

ნატგიზ ფაქბილაძე

ჩემ პირველ
მოსწავლეებთან

სოცრუსთავის
რედაქციაში

დედა ღვთისმშობელს

როცა მტკივა ან
უძლურების
შემიპყრობს სევდა,
მე შენ მოგიხმობ,
ღვთისმშობელო,
შენვენად ჩემდა.
მონდობილი ვარ
შენზე გულთ,
ვიცი გამიგებ.
შენს დიდ წყალობას
ველი, როგორც
ლიმილს ბედისა.
ნუ გამიმტყუნებ
იმედს, შეგთხოვ,
დედაო ღვთისა,
გამხადე ღირსი
შენდობის და
შენწყალებისა!
2015 მარცამობა

ღმერთს ესმოდა ჩემი ლოცვა

ღვთისმშობელო, მთელი ღამე
 მუხლმოყრილი ვიდექ ლოცვად.
 ჩემს ნაკეთებ კეთილ საქმეს
 აფუჭებდა წვიმა როცა.
 დავინახე, ღვთის განგებით
 სხივმა როგორ გააპო ცა,
 გადმოეშვა მზის ნათელი,
 გაანათა მინა როცა.
 ... და მე მივხვდი ღვთის წყალობას,
 ღმერთს ესმოდა ჩემი ლოცვა.

09.2011

მამავ, ძე და სულიწმინდა

ძალა მომეც, კვლავ მიყვარდეს,
 მამავ, ძე და სულიწმინდავ!
 თუმცა ბევრჯერ გამიავდრდა,
 თუმცა ბევრჯერ გამინვიმდა...
 ქვეყნად მოსვლა, გეფიცვებით,
 მაინც ღირდა, მაინც ღირდა.

8.09.2014

უფალო მისმინე!

შენგან შველა მინდა,
უფალო მისმინე
გვედრებ, ეს სიზმარი
კარგად ამიხდინე!
– ხატის წინ ვლოცულობ,
ცრემლი მდის მდულარე,
დაღლილ სულს მიშფოთებს
ეს ღამე მწუხარე...
– ღმერთო, შემეწიე
მე – საბრალო მხევალს,
ეშმაკს ნუ დაუთმობ
სავსე ვაზის მტევანს,
დამეხმარე, ღმერთო,
ნუ ჩამიქრობ რწმენას!
– ანთებული სანთლით
შენს წინ კრძალვით
ვდგევარ.

9.03.2014

შეშლილი სული გადამირჩინე

ლამეა, ცვრიან წვიმის წვეთები...

– ღმერთო, მიშველე, გთხოვ,

გევედრები!

გადამირჩინე სული, ვბერდები!

– ვიცი, შემინდობ, შეიმედები...

შენ გევედრები: – ღმერთო, მისმინე,

შეშლილი სული გადამირჩინე!

28.08.2014

და უიღბლო სიყვარულმა ამაცრემლა

გაზაფხულმა შენი თავი გამახსენა,

და ის დარდიც ძველებურად მომეძალა:

უფალს ვთხოვე: გევედრები, მომეც

ძალა,

რომ გავუძლო, ამ საშინელ დარდს და

სევდას.

გამახსენდა, ყველაფერი გამახსენდა

და უიღბლო სიყვარულმა ამაცრემლა.

3.04.2016

ამინ, იყოს!

ბევრი საოცარი წამი
ახსოვს კრწანისს,
ახსოვს დიდგორს.
ვდარდობ, სანატრელი ჟამი
ალარ დაბრუნდება თითქოს...
ღმერთმა არ ქნას ასე იყოს,
მტერს ნატვრა არ ახდენიყოს!
სამაჩაბლო, აფხაზეთი
ღმერთს ვთხოვ, მალე
ჩვენი იყოს!
– ამით გავახარებთ კრწანისს,
ამით ვასახელებთ დიდგორს.
– ამინ, იყოს, ამინ იყოს!

2015.10.05

ვეღრება

ამ უაზრო ცხოვრებაში
აზრიანად მაცხოვრე,
გთხოვ, ისე ნუ გამიმეტებ,
განკითხვის ჟამს არ ვცხონდე.
– ცრემლებს ნულარ დამადინებ,
ნულარავის მატირებ,
სიბერეს ნუ ჩამიმწარებ,
თავგზას ნულარ ამირევ.
ბოროტებას განმარიდე,
შენს დიდ მადლს მაზიარე,
ნამლად ეცხე მოურჩენელ
ჭრილობებს და იარებს!

20.04.2015

ნუ შემაქცევ ზურგს უფალო!

მე, ამდენი სევდის პატრონს,
ფიქრით სავსეს, შარიანს,
სამშობლოსთვის თავდადებულს,
იდუმალს და დარდიანს
ნუ შემაქცევ ზურგს, უფალო,
ნაპირზე ნუ გამრიყავ,
იქნებ ის გზა მაპოვნინო,
შენამდე რომ მომიყვანს.

2015.7.01

* * *

ნეტა ჩემს სამშობლოს
სიმშვიდე ეღირსოს,
დარდით არ კვდებოდეს
ამდენი ხალხი,
– უფალო, აღირსე
ამ ხალხს მოსვენება,
მიეცი სიმშვიდე
დარდისგან
დაღლილთ!

***

ოდენ დარდისა,
ერთი მითხარ, რა დამრჩენია,
ეს მარტოობა სულს მიხუთავს,
– რა სასჯელია...
უფალო, რატომ დამაცვილე
ყველა ჩემიანს,
რად გამიმეტე?!
– ეს ხომ მკაცრი განაჩენია.

27.02.2012

წმინდა ელიას

(ვუძღვნი ინსტიტუტის მეგობრებს
გულო ფურცელადის მეთაურობით)

ელია ჩემი მსხნელია,
მუდამ მას შევთხოვ,
მიშველოს,
როცა გაძლება ძნელია.
შევთხოვ, რომ გამათევოს
ღამე ბნელი და გრძელია,
– წამებად მექცა სიცოცხლე
მთელი ეს ბოლო წლებია...

მისმინე, ჩემო ელია,
გთხოვ, ძველებურად მიშველო,
მხრებში ჩამჭიდო ხელია,
ფეხებზე წამომაყენე,
არ გამიხარო მტერია,
კიდევ მაცალე ცოტახანს,

ქუთათურები მელიან,
რაც დავამთავრე იქ სწავლა,
ორმოცდაათი წელია,
მინდა რომ ვნახო ისინი,
მიშველე, ჩემო ელია,
არ გამიცროო იმედი,
გამხადე ბედნიერია!

2.0V.2016

ინსტიტუტის მეგობრები

საქართველო იყო მათი სალოცავი
(ავჭალის დედათა მონასტერში)

დედამინაზე სამოთხე ვნახე,
რა სილამაზე! — ენით უთქმელი...
შთაბეჭდილებას საოცარს ქმნიდა
იქ ულამაზეს ყვავილთ ფურცელი.

ჰოი, დედანო, როგორ შესძელით,
სამოთხედ ქცევა კლდეზე მონასტრის?!
მესას გიძღვნიდით უნაზეს ჰანგზე
ბახი რომ ვიყო, ანდა მოცარტი.

რა ხელმა შექმნა ეს სილამაზე!
ვუმზერ და გული გამალებით ძგერს.
ჩემი თაყვანი და მოკრძალება
ამ ულამაზეს ტაძრის მონაზვნებს,

ვაშა, თქვენს მარჯვენს,
თქვენს მოუღლელ ხელს!

P.S. ტაძრის ბურჯებს
ლაღად ეხლებოდა

მტკვარი,
ყვავილებზე ნავარდობდა
ანცი ქარი.
იოანეს ხელში ეპყრა
ღვთის ლოცვანი,
მუხლმოდრეკით ლოცულობდნენ
შაოსანნი.
ირგვლივ იდგა იდილია
საოცარი.
საქართველო იყო მათი
სალოცავი.
2007 წელი — იოანე ნათლისმცემლის დღე

* * *

ისე მაცოცხლე,
ღმერთო,
ბევრად რომ სჯობდეს
სიკვდილს.
ნუ დამანახებ,
შეგთხოვ,
ჩემს თავს უძლურს
და მიხრწნილს!

საბალობელი

ჩემი მუდამ საესავი
სამშობლოა,
მისი ცა და მოხატული
ქედები.
გმირი ხალხი,
ნიჭიერი საოცარი,
ქალ-ვაჟები –
წვივმაღალი გედები.
ტაძრებით რომ მოუქარგავთ
ყოველ გოჯზე
საქართველოს –
თვალხატულა ედემი.
– შევთხოვ უფალს,
არ მოაკლოს
მისი მადლი,
სიყვარული, ზრუნვა
და იმედები.
– ღმერთო, ღმერთო,
მტრის ხელიდან
დაიცავი,

ფიროსმანის
მოხატული
ქედები!
ღვთისმშობელო,
შენი კალთით დაიფარე
საქართველო —
სამოთხე და ედემი!

2011

უფალო, შემიწყალე!

ვიცოდე მაინც, ღმერთო,
რად დავისაჯე ასე?!
რისთვის დამტოვე მარტო
ამ ნარეკლიან გზაზე?!
იმედი არ ჩანს ცაზე,
სევდიანი ვარ ძალზე,
ვარ ჩემს საკუთარ სახლში,
მაგრამ გაკრული ჯვარზე:
მე ხვედრი მერგო მწარე,
უფალო, შემიწყალე!

27.08.2012

აქ სულ ახლოა ღმერთი

რამდენი სინაზე,
რამდენი წყალობა,
რამდენი სითბოა
შენთან...
ვარდ-ყვავილების
ფერების სისავსე
და თბილი ალერსი
ხეთა.
სამების ეზოში
ვზივარ და
ცას ვუმზერ,
აქ სული ახლოა
ღმერთთან.
უფალო, მიეცი
ქართველ ხალხს სიმშვიდე,
აღირსე ძლევაი
მტერთა!

2015.19.09

უფალო პასუხს ველი

ნუ მიმატოვებ, ღმერთო,
ამოდ ხელებგანვდილს,
მახსოვს, მწყალობდი თითქო
მე, შენზე მლოცველ ყმანვილს.

რა შემეშალა ნეტა,
რატომ დამტოვე კენტად?!
დამასაჩუქრე იქნებ
წლებით, ყველაზე მეტად...

ვის არ უცოდავს ქვეყნად
ვის არ შეშლია რამე,
მუხლზე დაცემულს მერე
არ უთევია ღამე?!

მკლავს სინანული მწველი,
უფალო, პასუხს ველი,
– შეცდომა იყო მხოლოდ
მთელი ცხოვრება ჩემი?!

ვტირი, დასჯილი დიდად
თვალზე არ შრება ცრემლი,
ამოდ ვიმუშაკე
ნუთუ ამდენი წელი?!

2006.05

აბა, რა მიხარია?!

რად დამსაჯე ბედო ასე,
ასე რად გამიმეტე?!
გული სევდითა მაქვს სავსე,
ვერავინ მაიმედებს.
აღარსად მაქვს წასასვლელი,
არსად მიმიხარია,
სევდით სავსე ვზივარ სახლში
მონყენილი ძალიან.
უსაშველო დარდის მიზეზს
ვანდობ ღამეს მთვარიანს,
რომ არც ძმა და აღარც დები
აქეთ აღარ არიან...
რვა სულიდან ერთი დავრჩი,
აბა, რა მიხარია?!

2012.02

ლოცვა

– ღმერთო,
აღირსე ჩემს
ბედკრულ მამულს
შორს გამჭვრეტელი
შვილი ჯანმრთელი,
სამშობლოს მთებზე
შეყვარებული,
ილიასავით დიდი
ქართველი!

ღმერთო ნიკოს დაეხმარე!

ნიკო გამიხარე, ღმერთო,
გვედრები, დაეხმარე!
მისი შვილებით აავსე
ტყემლიანის არემარე,
არ მოაკლო ყურადღება,
მიიღე და შეიყვარე!
ღვთის წყალობა არ მოშლოდეს
ჩვენი საქართველოს ჯარებს!

27.02.2012

მამა გაბრიელ სალოს

უფლის და ერის რჩეულო,
ღირსო მამაო გაბრიელ,
შენი ლოცვა და ნყალობა
გვიცავდეს მრავალჟამიერ!

დაიცავ სამშობლო ჩვენი
ლამაზი ზურმუხტფერებით,
შევედრე უფალს, გვიმრავლოს
ღვთისმორწმუნე ქართველებით.

ილოცე, მამა გაბრიელ,
რომ ვიყოთ მრავალჟამიერ,
და შენი ლოცვა იცავდეს
ჩვენს მამულს, იმერ-ამიერს!

05.2014

თეას ნუცას

დედისერთა, დედის თვალი,
სანდო, საიმედო ქალი,
საამაყო, სასახელო,
იმედი და რწმენა ხვალის.

ღვთისმორწმუნე, მადლიანი,
ნიჭით სავსე, აზრიანი,
– ასეთია ჩვენი ნუცა,
არაფერში არ აქვს ნაკლი.

სწავლობს, მუდამ საქმიანობს
ვერასოდეს ნახავთ დაღლილს.

10.02.2017

მარტოობის სავდა

სული მეყინება,
 მიშველე ელია!
 ეს სისუსტე ჩემთვის
 სიკვდილზე ძნელია...
 შენსკენ ილტვის სული
 მადლიერი შენზე,
 მახსოვს ერთხელ როგორ
 დამაყენე ფეხზე...
 ახლაც მომეხმარე,
 შენგან შველა მინდა,
 იქნებ შემენიოს
 შენი სული წმინდა.
 სულ მარტო ვარ, ხედავ?
 დავიღალე ძლიერ,
 მარტოობის სევდას
 ვერაფრით ვერ ვძლიე.
 მუხლმოდრეკით შეგთხოვ;
 – შენგან შველა მინდა,
 უფლის დიდი მადლი
 დამაფრქვიე ციდან!

მომეხმარე, ეგებ
მყარად დავდგე ფეხზე,
დარჩენილი წლები
სულ ვილოცებ თქვენზე:
სულიწმინდის მადლს და
ყოვლისშემძლე ღმერთზე.

2.03.2013

* * *

უფალო, შემადლებინე
კარგი შვილობა გავწიო,
მარტოსულმა და უმწეომ
ეს მძიმე ტვირთი ავწიო!

ღვთისმორწმუნე მატო ბებო

ღვთის მორწმუნე მატო ბებომ
 უფალს უძღვნა ჩემი თავი,
 სულ ფეხდაფეხ მომატარა
 რაჭის ყველა სალოცავი.
 შემასწავლა ღმერთზე ლოცვა,
 სულ პატარა ვიყავ როცა,
 თავზე ხელი დამაფარა,
 მაკოცა და თან დამლოცა:
 – ინამე და შეიყვარე,
 იყავ ღმერთზე მინდობილი,
 რწმენით და ღვთის სიყვარულით
 სავსე გქონდეს გული თბილი.
 – ასე გავხდი ღვთის მორწმუნე,
 მუდამ ღმერთზე მინდობილი!
 – თუკი ვინმე გახდებოდა
 ავად, ჩამოვქნიდი სანთელს.
 და მე იმის ჯანმრთელობას
 კრძალვით ვთხოვდი უფლის ნათელს.

ბებოს მადლით, ჩემი დილა
ინყებოდა ღმერთზე ლოცვით,
ღვთისმორწმუნე გავიზარდე
აზრით, ფიქრით, სისხლით, ხორციით.

P.S. კიდევ უფრო ვინამე ღვთის,
მაშინ, როცა გავხდი ოცის.
სიზმრად ვნახე სასწაული,
რამაც შემძრა სულით, ხორციით...

არ მინდოდა ის სიზმარი
ამხდენოდა, მაგრამ ახდა...
– ცუდად არ უნდა მიმელო,
ამ შეცდომას ვხვდები ახლა...

მე უფლისკენ მიმავალ გზას
მაშინ ეშმამ ამაცდინა,
სიხარულის ნაცვლად იმან
დამალონა, ამატირა...

თუმც ვეცადე, მაგრამ არა,
არაფერი გამოვიდა.
ამ მინიერ სამოთხეში
ჩემი მზე არ ამოვიდა...

სულ ამოდ დავეძალე
ამქვეყნიურ ლხენა-ხალისს,
მხოლოდ დღეისდღით ვცხოვრობდი,
არა მქონდა ფიქრი ხვალის.

ასე ავცდი ჭეშმარიტ გზას,
ამ შეცდომას ახლა ვხვდები,
ვნანობ, მაგრამ სინანული
ახლა ვერაფერსა მშველის.

2010.10.05

ქრისტე აღდგა!

გიხაროდეთ,
შეგვენიოთ ყფლის
მაღლი!
ქრისტე აღდგა –
საქართველოვ,
აღორძინდი, გამიხარდი!
გაიხარეთ ქართველებო,
ნარსულოს გაჰყვეს
ძველი ღარდი,

გულის ნაღველი ვაღიყარეთ,
დაგეფინოთ პირზე ვარდი!
სავალ გზებზე სიყვარული
მიგყვეზოდეს გზად და ხიდად,
ქრისტე აღდგა,
გიხაროდეთ!
ქრისტე აღდგა,
ჟემმარიცად!..

2016 წლის
აღდგომის დღესასწაული

სამეზა ერის ბურჯია

ღმერთს ვთხოვ
 ძალა მომცეს ხშირად
 ვიარო სამოთხის ბაღში,
 თავს სამეზა დამყურებდეს,
 მაღლის შუქი მედგეს თვალში.
 ჯანმრთელი და ბედნიერი
 ვიდგე ღვთისმორწმუნე ხალხში.
 ასეთ ნათელ დღეებს კვლავ ბევრს
 რომ მოვესწრო, როგორ მინდა,
 ნინ სავალ გზებს მინათებდეს
 მამა, ძე და სულიწმინდა...
 ღმერთო, რამდენ სილამაზეს
 ვუმზერ, ვტკბები, ვერ ველევი.
 მინდა ხშირად მოვიდე აქ,
 უძლური თავს ვერ ვერევი.

ვუმზერ ტაძარს, გული ტკბება,
თან სიამაყით ვივსები,
ვით შესძლო ქართველმა ხალხმა
ეს დიდი საქმე იმ წლებში,
როცა ძალიან გვიჭირდა,
პური არ გვექონდა არსობის?!
– სამება ერის ბურჯია
სიმბოლო ნათელ კაცობის.

2015.28.08

ჩემო იესო

განსაცდელის ჟამს
სულ შენ გიხმობ,
შენ გევედრები,
მიიღე ჩემი
სინანული
ნაგვიანები,
გამიადვილე
ეს ცხოვრება
ძალიან ძნელი,
დამილოცე გზა,
რაიც დამრჩა ან,
გასავლელი!

შემინდე, უფალო

ღმერთო მაპატიე,
რაიც შემეშალა,
რაიც ვერ ვაკეთე
გზნებით.

რაზეც უნებურად
ხელი მომეცარა,
ანდა ვერ ვიკადრე
ნებით.:

შემინდე, უფალო
ბედკრულს და
მარტოსულს,
გული დაუპყრია
სევდას,
ვერაფრით ვიმშვიდებ
მებრძოლ და
ამაყ სულს,
სულ ვცდილობ
გავექცე ბედს ავს...
უშველე, უფალო,
სულ ყველას
უშველე,

ვინც მუდამ სიკეთეს
თესავს,
ვისაც სულს უშფოთებს
სამშობლოს ბედი და
სულ მის მომავალზე
ესავს.

2016

ლოცვა

შენი მაღლი ენოდეს
ღმერთო,
ყველა გაჭირვებულს,
არ მოგვაკლოს წყალობა და
სიყვარული ტანჯულს,
გვემულს...
დაეხმარე ყველას, ყველას,
ვისაც შენი სნამს და
სჯერა,
აუყვავე ოჯახი და
გაუსხარე კერა!

მე ზოლომდე შენი მნამს და...

მუდამ უფალს შევთხოვ, მინდა
მისი მადლი გადმოვიდეს ციდან,
მომეხმაროს მარტოობით დაღლილს,
შემენიოს იმედისგან დაცლილს.

– რაც შეგცოდე, მომიტევე, ღმერთო,
სამარეში ნუ ჩამატან ცოდვებს,
განმინმინდე სული შერისხული,
თორემ ახლო არის დასასრული...

და,

თუ მართლა ახლო არის ბოლო,
მომისმინე, ერთ რამეს გთხოვ მხოლოდ,
გულით მართალს მოუმართე ხელი,
შეენიე, დაუმარცხე მტერი!
ამასა გთხოვ მწარე სინანულით,
განმინმინდე ეს ცოდვილი სული!

მე ხშირად ვგრძნობ

შენს წყალობას, ღმერთო, იცი?

– გმადლობთ!

შენ მპატიობ, მე რომ მუდამ
ვნუნუნებ და ვლაცებო...

ეს რომ არა, ცხოვრება რა
იქნებოდა ჩემი?!
მე ბოლომდე შენი მწამს და
მადლობელი ვრჩები.

16.06.2015

***

ღმერთო,
მომასწარ ზაფხულსა,
ცივ ზამთრის
სწრაფ დასასრულსა,
იასამნების,
ვარდების, სურნელს
ცათამდე ასულსა.
ისე მამყოფე,
ღმერთო, რომ
არ მივტიროდე
წარსულსა.

21.12.2016

სალოცავთა კატარქალო

მრავალძალში ამოვედი,
აქ ვევედრო უფალს მინდა,
ჩემი დარდი გაგიმხილოთ
მამავ, ძევ და სულიწმინდავ.
სამშობლოს ბედი მადარდებს,
ქართლის მინა – ერთი ციდა...
გევედრები, მოგვეხმარე,
დაგვაფრქვიე მადლი ციდან!..
მტრები ხელიდან გვაცლიან

ღვთისმშობელის მინას მდიდარს.
თქვენი მადლი შეგვანით,
უფლის ძალნო – ყველანმინდავ!
მრავალძალო, მრავალძალო,
სალოცავთა პატარძალო,
დაგვეხმარე, გვედრები,
იმედისგან არ დამცალო!

P.S. ღმერთმა არ მომცა თუმცალა
მე საკუთარი შვილები,
უფლის მადლს ვფიცავ,
მათსავით მიყვარს ძმისშვილ-
დისშვილები.

ძალას მმატებენ, არიან
ჩემი რწმენა და იმედი.
მე ყველა მათგანს გავედრებ,
შვილებით, შვილიშვილებით!
სხვა ახლობლებიც მიცოცხლე
– მეგობრები და სწორები,
გვერდითმდგომს ნუ გამომიღევ,
მუხლმოყრით გეამბორები!
– დარდსა და სევდას გამყარე,
მაშორე სოფლის ჭორები.

გთხოვ, ჩემი რაჭა აავსო
დოვლათით, ხვავით, ბარაქით,
რომ ამჯობინოს იქ ყოფნა
ხალხმა, ცხოვრებას ქალაქში!
– მეტი რა გითხრა, თქვენც იცით
დღეს ცხოვრება რა ძნელია,
ათასი დარდი გვანუხებს
აუ, რამდენი წელია...
განსაცდელისგან გვიხსენით,
შეერთდით, ძალნო მალალნო!
– განმინდეთ ცოდვა-ბრალისგან
ეს ფერშეცვლილი სამყარო.

28.08.2014

ღირსო მამა გაბრიელ აღმსარებლო – სალოსო

შენი წმინდა ხატი დაბრძანდა
მრავალძალის ტაძარსა შინა. შემწეფ
და მფარველად ექმენ გამრჯე, მშ-
რომელ, აღალო-მართალო რაჯველებს!
აავსე ხალხისაგან დაწლილი ჩვენი სო-
ფლები ღვთისმორწმუნე, ქრისტიანი
ქართველებით. ახალგაზრდების ხმებით

გააწოცხლოე ფლეს მღჸუმარეზამორჸული
ეს ულამაზესი კუთხე! – ყველა ეზომში,
ყველა სახლში დანთე სიყვარჸულის რე-
წხლი, დაულაღავი და გამრჸე მარჸვენა
დააჭრიაღე, რომ ძვეღეზურად, ნღის
ყოვეღ დროს, სავსე იყოს რაჸის სოფ-
ღეზი მშვენიერი, თვალღანადღ გამორ-
ჩეუღი კეთიღი, აღაღი, მკვირწხღი
გოგო-ზიჸენით.

ღაღოორე რაჸა და რაჸვეღეზი, მამა
განრიელ!

28.08.2014

უნდა მიხვდე თავად

ბევრი წყვილად დადის,
ბევრიც – მარტო, ცალად...
რაიც უფალს არ სურს,
არ იქნება ძალად...
თუ როგორ იცხოვრო,
უნდა მიხვდე თავად,
უფლის ნებას ენდო,
ფეხზე დადგე მყარად;
ნურავინ გიყვარან
ქვეყნად უფლის
დარად!

3.03.2015

ზაფხული ზნაკვაში

სოფელი ჩამოვიარე,
ჭირმა თავი ვერ დამალა,
ნანახით ვერა ვიამე,
ცრემლმა თვალები დანამა;

შემზარა სოფლის სურათმა,
თითქო სიცოცხლე ჩამქრალა,
ბავშვების ხმა აღარ ისმის,
წყაროზე წყალი დამშრალა.

ძალლი არსად ყეფს, არ ისმის
არცა ყივილი მამლისა,
სურათმა გული მომიკლა
დარდმა ფიქრები დანისლა.

თვალწინ დამიდგა წარსული,
სულ ახლა იყო მგონია...
და გამახსენდა ზნაკველი
ჩემი ბებია კონია. –
სოფლის მადლი და მშვენება,
არავინ ჰყავდა ბადალი,

მისი წყალობით ოჯახი
ყვოდა ხვავით, ბარაქით.
„ხატულა“ გვამარაგებდა
ყველით, რძითა და კარაქით.

სოფელი იავარდობდა,
იყო ლხინი და ხალისი,
შრომისთვის ძალას გვმატებდა
რწმენა, იმედი ხვალისი.

ვერა ნახავდით სოფელში
სახლს მიტოვებულს, დაკეტილს,
ადრე ვდგებოდით ბავშვები,
ვიმეორებდით გაკვეთილს...

სადღაა ძველი დიდება,
კერაზე ცეცხლი ჩამქრალა,
ის ოქრო გოგო-ბიჭებიც
სადღაც წასულან, გამქრალან.

სადა ხართ, ჩემო კარგებო,
მომნატრებისხართ ძალიან,
უთქვენოდ სოფლის ცხოვრება
უხალისო და მკვდარია.

დაბრუნდით ძველ ნაფუძვარზე,
ახარეთ ია-ვარდები!
თორემ დამლალა ფიქრებმა,
ბოლოს მომიღებს დარდები.

2016.20.09

ღმერთო, როდის?

დღე კეთილი გაგვითენე.
მამავ, ძევ და სულიწმინდავ,
დარი არ დგას სამშობლოში,
სიხარული გამიძვირდა.
დასასრული აღარა აქვს
ამ უაზრო ცდას და ლოდინს,
დრო კი მიდის,
ჩვენც მივდივართ,
კარგს ვნატრობთ და
ცუდი მოდის,
ამ მოკლე წუთისოფელში
გაიხაროს კაცმა როდის?!

მარტოობა

საშინელი სასჯელია,
სულ ქარს ვატან
ჩემს ნაშრომს და ნაღვანს...
მაგრამ მაინც ყოჩაღად
ვარ, არ ვტირივარ,
სიყვარულით სავსე
გული დამაქვს...
სიცოცხლეში თუმცა
ბევრჯერ გამიავდრდა,
უფალს მაინც
არ ვუკარგავ ამაგს,
ჩემს დარჩენილ
სიცოცხლის წლებს
სულ მას ვუძღვნი,
სიყვარულში დავიხარჯო
მინდა,
დარჩენილ წლებს
სულ ლოცვაში
გავატარებ,
შემეწევა თუკი
სულიწმინდა...

10.05.2016

მაპატიე

დავიღალე, დავიღალე,
დავიღალე, იცი? –
ძლიერ,
ამ უაზრო დარდს და
სევდას
რა ვქნა,
ვერაფრითა ვძლიე,
ცრემლები ვერ
შევიმშრალე,
სევდას ზურგი
ვერ ვაქციედ –
მომეხმარე,
ღვთისმშობელო,
ეს სისუსტე
მაპატიე!
მაპატიე, რაც ვერ
შევძელ,
ვერა ვზიდე მძიმე
ჯვარი,
ვერ შევძელი
ღვთის წინაე
ვიყო პირნათელი
ქალი.

2016.28.08

პაატა კურტანიძეს

ყოველ დღემზიანს
მე ვილოცებ შენთვის ისე რომ,
მტერი ვერასდროს გაყენებდეს
ვერაფრით ზიანს,
შენი სიკეთით, ჩემს ლოცვებში
დაიდებ ბინას,
შენი სახელი დაამშვენებს
ჩემს პოეზიას.

9.06.2016

ვედრების ხატი

ვინც მაღლს თესავს

ვუძღვნი ბოკას

ვინც ყოველდღე უფალს ესავს,
უქმად არ კარგავს არც ერთ წამს
დაჩაგრულთა დამცველია
და სიმართლის მახვილს ლესავს,
კეთილ საქმეს ვინც აკეთებს,
სიყვარულით ღვთის მაღლს თესავს,
მხოლოდ მას და მათნაირებს
ეკუთვნის ეს მიწაც, ეს ცაც.
ასეთები გაგვიმრავლდეს!
– ისინი მეც მიყვარს, ღმერთსაც.

10.05.2015

გზადღობთ ღმერთო

გზადღობთ
ღმერთო
იმისათვის,
რომ არსებობ,
ჩემი რწმენის
გზას რომ ასე
მინათებ,
იქნებ ამან.
მომიყვანოს
მე შენამდე,
გზა გაეხსნას
ჩემი სულის
სინათლეს...
არასოდეს არ
ვყოფილვარ
თუმც მდიდარი,
სიმღერა და
ლხენა მაინც
მიყვარდა,
რაცა მქონდა,
იმ მცირესა
ვჯერდებოდი,
ვლოცულობდი
მასზე, ირგვლივ
ვინც მყავდა.

მიხაროდა
ყოველი დღის
გათენება,
გულში შურს და
ბოღმას არ
ვატარებდი,
მიხაროდა, თუკი
რამით სხვას
ვარგებდი,
შვებას ვგრძნობდი,
სხვას თუ
გავახარებდი;
გმადლობთ
ღმერთო,
იმისათვის,
რომ არსებობ,
ჩემი რწმენის
გზას რომ ასე
მინათებ,
იქნებ ამან
მომიყვანოს
მე შენამდე,
გზა გაეხსნას
ჩემი სულის
სინათლეს.

2015 წ. შობის დღე

„ალავლინა ლოცვა
ელიამ...“

– ცამ მისცა წვიმა,
მინამ – ნაყოფი...“

სიკვდილისაგან
იხსნა მწყურვალნი
ელიას ლოცვამ“

ილოოქეთ გულოით, რწმენით, მთელი
არსებით! რწმენით ლოოქვა იხსნის
განსაყდელისგან აღამიანს, ფეხზე
დააყენებს დაქემუღს და, თუ რამ
ყოფვენი ჩაყოფენია, მიყოფევენს.

ვილოოქოთ, ვილოოქოთ! ზევი რამ
ძლოყოძს გულოწოფელსა და ძლიერ
ლოოქვას, ამაში თავად დავრწმუნდი,
როოქა გულომყოქვალე ლოოქვის შემ-
ფეგ ელიას ნმინდა ჭადარში მსრებში
ხელი ჩამავლო და ფეხზე დამაყენა,
ჩემი ღრმა რწმენით, თავად ელიამ.

გმადღოობთ, ელია!

როცა მე ნავალ...

როცა ჩემი მშფოთვარე სული
ხორცს გაეყრება,
გავთავდები,
ალარ ვიქნები,
როგორ ვიქნები,
იქ უფალთან
როგორ წარვდგები,
ხშირად ამაზე სევდიანი
მიპყრობს
ფიქრები...
– მინდა მონაზვნის
კაბით მომართონ
– შავით და გრძელით,
თავსაბურავით
შემიმოსონ
სახე და თმები.
უფლის წინაშე
მინდა წარვდგე
ისე, ვით მსურდა
და ვოცნებობდი
გულში მთელი
ეს ბოლო
წლები.

14.02.2014

გმადლობთ, უფალო!

რომ კვლავ შემწევს
იმისი ძალა,
ასე ძლიერად რომ
მიყვარდეს ჩემი
ქვეყანა;
მიყვარდეს დილის
გათენება,
მამლის ყვირილი...
რა შუაშია ბუზლუნი
და ბედზე ჩივილი?!
რა შუაშია,
ცის გახსნას თუ
ვერ მოვესწარი,
იქნება, ღმერთო,
ყოფნის არსიც
სწორედ ეს არის?!
ძიებაშია იქნებ
მხოლოდ ბედნიერება!!!
ო, გმადლობთ
ღმერთო,
ყველაფრისთვის
გმადლობთ ძალიან!

3.03.2015

**მამა და პატრონი საქართველოსი
„ზეცის კაცი და ქვეყნის ანგელოზი“
(ილია მეორეს)**

ჩემი ლოცვა უსათუოდ შეგენევათ,
დაგიამებთ დარდით დაღლილ სულს,
გულს გაგითბობთ ღვთისმშობელი მარიამი,
მოგანიჭებს ნეტარებას სრულს.
თქვენი ლოცვა არ მოშლოდეს საქართველოს,
უსასრულოდ გაგიგრძელდეთ ნლები,
სამშობლოსთვის დანთებულო კელაპტარო,
სულ გამკობდეთ ეგ ღიმილი წრფელი
„ზეცის კაცი, საქართველოს ანგელოზო“,
სანთლად გენთოთ სიყვანული ჩემი!

2015.4.01

გიორგოზის თვეუი

სამეზაში – ანგელოზთა
სავანეში,
წმინდანების
სრულქმნილ სამოთხეში,
გიორგობის დიდი
დღესასწაულია,
მეც მის ხატთან
ვდგევარ სანთლით
ხელში.
მუხლმოდრეკით
შევთხოვ წმინდანს,
სთხოვოს უფალს,
არ მოგვაკლოს
ქართველთ მისი
მადლი,
შურისა და მტრობისაგან
დაიფაროს ქართლის
მინა – ჩვენი საესავი –
ჩვენი ხალხი —
დაღლილი და დაქანცული,
ძილგამკრთალი
სამშობლოზე დარდით!

ყველა ხატთან მოვილოცე
საქართველო,
სიყვარულით, იმედით
და რწმენით.
შევევედრე, მუხლი
დაბლა მოვუდრიკე,
ყველა წმინდანს
ამას ვევედრები: –
ოლონდ მამულს
ულხინდეს და
მტლად დაედოს
ბედკრულ მამულს
მთლად სიცოცხლე ჩემი!
სამებაში –
ანგელოზთა სავანეში,
წმინდანების სრულქმნილ
სამოთხეში,
სისხამ დილით
საქართველო
მოვილოცე
სანთლით ხელში,
გიორგობის
თვეში.:

23.11.2012

თავზე მეტად მიყვარს ღმერთი
(შეგონება ბავშვებს)

სიყვარულით გავჩნდი ქვეყნად,
სიყვარულის ნაყოფი ვარ,
ქვეყნად უკეთესი სხვა რამ
არც არის და არც ყოფილა.

ღვთისგან შექმნილი სამყარო –
ეს მთები და ეს ველეები,
ისე დიდი გრძნობით მიყვარს,
რომ ვერაფრით შეველევი.
ეს მზე, ეს ცა, ვარსკვლავები
ჩემია და არ მეთმობა,
მე სიცოცხლე ისე მიყვარს,
ერთხელ მოსვლა რას მეყოფა?!

ცის და მიწის შემოქმედი,
სამყაროს ხსნა ერთადერთი,
ყველაფერზე უფრო მეტად,
თავზე მეტად მიყვარს ღმერთი.
გირჩევთ, ყველამ შეიყვაროთ –

მამა, ძე და სულიწმინდა,
ქრისტეს მცნებები ვისწავლოთ,
რომ ვიცხოვროთ ლაღად, მშვიდად.
– არ ვიცრუოთ, არ ვიპაროთ,
ირგვლივ ყველა შევიყვაროთ,
ცუდი არასდროს ვაკეთოთ,
ვილოცოთ და გავიხაროთ!
– ამას გვირჩევს მამა ღმერთი
და მისი ძე ერთადერთი.

2013.01.06

(ნაწყვეტი სამებაში, ბავშვთა დღისადმი
მიძღვნილი ინსცენირებისა „თავზე მეტად
მიყვარს ღმერთი“)

მიყვარხარ, ჩემო უნეტარესო!

თქვენ ღირსეულად ზიდეთ უღელი
ჩვენი სამშობლოს საჭეთმპყრობელის
და შეგიყვართ ქართველმა ერმა,
როგორც მამა და როგორც მშობელი.
ლოცვაში განვლეთ ცხოვრება მთელი,
ხართ საქართველოს ჭირისუფალი,
ნატრობთ, რომ მალე იხილოთ ერი
ბედნიერი და თავისუფალი...

ამ შეშლილ დრო-ჟამს დღეს თქვენლა

გვშველით,

გვითბობთ დარდისგან გათანგულ სულებს,
მხურვალე ლოცვით, ჯვრით ხელში ებრძვით
ამ წუთისოფლის შავ და ბნელ მდგმურებს.

რამდენი შესძელ, რა არ აკეთეთ,

იცხოვრეთ უნმინდესის ღირსებით,

თქვენმა კეთილმა ღვანლმა ამრავლა

სამშობლო ჩვენი გოგო-ბიჭებით...

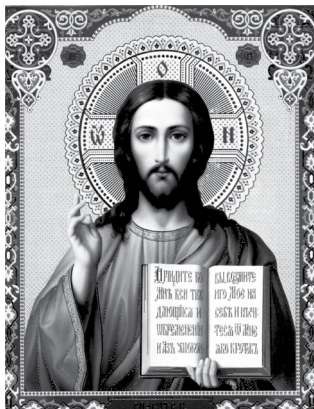
მინდა სიცოცხლე გაგიხანგრძლივოთ,

მოგეფეროთ და მოგეაღერსოთ,

იესოსავით მიყვარხართ, ჩემო

უნმინდესო და უნეტარესო!

2.2016

ფსალმუნი – იესო ჩემო

შემნევ და მფარველო, მართალთა ქომაგო, უიმედოთა იმედო და ნუგეშმეცემელო: ო, ძეო ღვთისა, იესო ჩემო. შენსკენ მოიღვწვის გული ჩემი, შენ ვიხმობ მუდამ. ფესვგადგმული ხარ ჩემს არსებებაში.

შენ მოვიხმობდი მთელ გულით ჯერ სულ-მთლიად ზავშვი... შენ ვიხმობ მაშინ, როცა სევდა მიჭერს მარწყხებს, შემინდე ღმერთო, მაპატიე, თუ შეგანუხე!

10.05.2011

ჩემს მოძღვარს – მამა ანდრიას
(ანდრია პირველწოდებულის სახელობის
კიკეთის ტაძრის წინამძღოლს)

მე რომ ამქვეყნად ბედი მქონოდა,
სწორედ თქვენნაირ შვილს ვინატრებდი,
ერის და ქვეყნის მოჭირნახულეს,
კეთილშობილს და მორწმუნეს ღმერთის.
სამშობლოსავით შეგიყვარებდი
და ვილოცებდი დღე და ღამ შენთვის.
მთელი ცხოვრება ღმერთზე ვლოცულობ,
ვერ მოვასვენე სული დასჯილი,
ბედნიერება ჰპოვო ამქვეყნად,
არა ყოფილა თურმე ადვილი...

მე კრძალვით მინდა გთხოვოთ
ღვთისმსახურს,
გაგანდოთ ჩემი გულისწადილი:
– როცა მოვკვდები, გამომადექით
ვითარცა ჩემი შვილი ნამდვილი,
ილოცე ჩემთვის, შესთხოვე უფალს,
რომ განმინმინდოს სული დაღლილი.

შემინდოს ცოდვილს, რაც შემეშალა
არ მიმატოვოს იმედგაცლილი,
საცა მართალნი განისვენებენ,
იქ დამიმკვიდროს ბედკრულს ადგილი.
ნუ დამსჯის მისთვის, რაიც ვერ შევძელ,
აქ საკმარისად ვიყავ დასჯილი,
შემვედრე უფალს, უფალს რჩეულო,
ილოცე ჩემთვის, ვითარცა შვილი!

2015 ანდრია

პირველწოდებულის დღე

იქნებ კიდევ ვილხინო

სულ დობილი ვიყავი,
დედოფალი – არასდროს,
გულით რასაც ვნატრობდი,
რომ მქონოდეს – არ მახსოვს.
მაინც ბევრი ვილხინე,
დრო ლამაზად ვატარე,
უიმედო დარდები
ჩემს გულს არ გავაკარე.
მაგრამ ახლა სიბერემ
შემაშინა ძალიან,
უიმედო ფიქრებმა
დამაღონა, ამრია...

ყოველდღე ვგრძნობ, საბრალოს
ძალა როგორ მეცლება,
თვალში ბინდი ჩამოწვა,
გულიც ჩქარა მეღლება,
ვიმკურნალო ექიმთან,
არ მაქვს ამის შეძლება...

მიდის წუთისოფელი,
ვჩქარობ,

დრო კი არ მყოფნის,
მინდა მზეზე გაუფინო
ჩემი შრომის ნაყოფი,
ჩემი შემოქმედება,
ჩემი შნო და თილისმა
მინდა ნახოს, გაიცნოს
მალე მთელმა თბილისმა.

ღმერთო, მომეც შეძლება,
სურვილი ავიხდინო,
რომ მესამე კრებულის,
ჩემი მალე ვიხილო!
– იქნებ კვლავ გავიხარო,
იქნებ კიდევ ვილხინო.

10.12.2015

სადღებრძელო

(ვუძღვნი კეთილშობილ
ძმებს შოთა და კახა ცინცაძეებს)

ამ სასმისით
ვადღებრძელებ,
ვინც ყოველდღე
უფალს ესავს.
დღენიადაგ შრომობს,
იღვწის,
უქმად არ კარგავს არც
ერთ წამს,
სამშობლოს სამსახურშია
და სიმართლის
მახვილს ლესავს;
– კეთილ საქმეს ვინც
აკეთებს,
ლოცულობს და
ღვთის მადლს თესავს,
მხოლოდ მათ და
მათნაირებს
ეკუთვნის ეს მიწა,
ეს ცაც...
– ასეთები გაგვიმრავლდეს!
– ისინი მეც მიყვარს,
ღმერთსაც!

2016.25.12

მხოლოდღა ერთი სურვილი დამრჩა

ბოლომდე შევსვი სევდის ფიალა,
ბევრი სიავე ვნახე,
ბედმა ბოლომდე გამატიალა,
ფეხქვეშ დამიგო მახე,
არ შემიბრალა ოხერ-ტიალმა,
მთლად წამიშალა სახე...
აღარ მალელვებს არც გაზაფხული,
არც შემოდგომა მშვიდი.
გაფრინდა წლები
– სიცოცხლით სავსე,
გაქრა ოცნება დიდი,
გადავიღალე, ახლა სიცოცხლე
სევდა-ვარამში მიდის...
მხოლოდღა ერთი
სურვილი დამრჩა,
სიკეთე უხვად გავცე,
უფალს მივუძღვნა ყოველი წამი,
ხატის წინ სანთლად დავდნე,
– შემინდე ღმერთო, რაც შემეშალა,
წუთისოფლის გრძელ გზაზე,
გაჩენის დღეებს ნუ შემანანებ,
გთხოვ, ნუ გამაკრავ ჯვარზე!

8.08.2012

ღმერთო, გვიშველე

„ცა ძვირფასია,
თვალი თუ მოვკარ.
სიცოცხლე მინდა,
ღმერთო, ნუ მომკლავ.“

ტერენტი

ღმერთო გვიშველე,
დარდით ვარ სავსე,
სამშობლოზე ვწუხ –
გვექცევა თავზე:
გაგვითამამდა მტერი მოძულე,
– ჩაეც მახვილი,
ნელში მოღუნე!
ნუ გაალაღებ!
მხსნელს ვხედავ შენში,
ჩვენს მინას მტრებს ნუ
ჩაუგდებ ხელში,
გამოგვიბრწყინე
ვარსკვლავი ცაზე,
ნუ დაიშურებ,
სიკეთე გასცე!
შენზე ვლოცულობ, მეიმედები,
დაიცავ ჩვენი მინა ედემი!

... მაინც მჯერა

როცა ლექსის წერას ვინყებ,
ღმერთს ვახსენებ,
პირჯვარს ვინერ.
ვეჭიდები მე ჩემს მიზანს,
აზრებს ვიცვლი წარამარა...
მივენდობი იმედს ღვთისას,
ჩემს გულისთქმას არა ვმაღავ
და მე ისე ვინყებ წერას,
როგორც მწამს და
როგორც მჯერა...
მე ჩემს მიზანს მაინც ვაღწევ,
ზოგჯერ კი და
ზოგჯერ – ვერა.
ვიცი, ბოლოს ის იქნება,
როგორიც მაქვს ბედისწერა,
ღმერთი სულ რომ არ გამწირავს,
მე ამისი მაინც მჯერა.

17.09.2016

მჯერა დამაცლი

ასე როდემდე გავძლებ
 არ ვიცი,
 ყელში მიჭერენ ხელებს მგონია,
 არადა, საქმე მეძახის,
 მიხმობს,
 შევძლებ კი ამას?
 – არა მგონია.
 – ღმერთო მაცალე!
 — ეს მერამდენედ
 ყელგამოლებით
 გემუდარები,
 – ვალი არ მინდა
 თან ნავიტანო,
 არ მომიხურო ჯერ,
 გთხოვ, კარები!
 ბევრი რამ კარგიც
 არის ყოფნაში,
 ნალველიც ბევრი არის,
 შარბათიც...
 მინდა კვლავ ვიგრძნო
 სიცოცხლის ეშხი,

იესო ჩემო
– მჯერა დამაცლი.
მინდა სამშობლო,
დამშვიდებული დავტოვო,
ხალხი, იმედით სავსე,
ვნატრობ, ვიხილო
როგორა ბრწყინავს
ბედის ვარსკვლავი
ივერთა ცაზე.
– და თუ ეს მართლა მინდა,
რა არის
გასაკვირველი რამე ამაში?!
– ჯანმრთელობა და
სიცოცხლე მინდა,
იესო ჩემო,
მჯერა დამაცლი.

10.05.2012

გიორგობაა

წმინდა გიორგი,
შენ დაიფარე
ქართლის მიწა და
შთამომავლობა
ქართლოსიანთა!
შენი მახვილით
იცავდე მარად,
ჩვენს ბარს და მთათა!!!
– ხვავი, ბარაქა
და სიყვარული
სოფლად, ქალაქად...
დაე, სულ ვიყოთ
ბრძენი და ქველი,
მადლის გამცემი!
გამორჩეული პატივით
ჟღერდეს სიტყვა
ქართველი.
გაგვიმრავლე
და გაგვიხარე
ერი ჯანმრთელი.

23.11.2011

სანამ გული ცხელია

მხოლოდ შენზე ლოცვით და
მხოლოდ შენი იმედით
მინდა რომ გავაკეთო
ის, რასაც ვაპირებდი.
ჯანი მომეც, უფალო,
არ დამიხშო გონება,
მხოლოდ პოეზიაა
მთელი ჩემი ქონება...
კიდევ მინდა ცოტა ხანს,
სანამ გული ცხელია,
სულ ბოლომდე დავწერო
ის, რაც დასაწერია.
გამიმართლე იმედი,
მომიმართე ხელია,
ისე მინდა ვწერო რომ
დამილონდეს მტერია.

2015

უფრო მეტი

გმადლობთ,
ღმერთო,
დიდებულო,
ყველაფრისთვის
გმადლობთ დიდად.
სასომიხდილს
იმედს მაძლევ
და სიყვარულს
გზად და ხიდად.
მინდა წლები გამიგრძელო,
ჯანი მინდა უფრო მეტი,
ასეთია კაცის გული –
რაც გაქვს, გინდა უფრო მეტი...
უფრო მეტი სიხარული,
უფრო მეტი ქართლის ბედი.
უძლებ შვილად ნუ მიმიღებ,
არ ვარ უგუნური და
ყბედი.

ოლონდ მამულს ულხინდეს და,
მთელ სიცოცხლეს გავიღებდი...
მინდა ჰქონდეს ჩემს სამშობლოს,
საბრალო ხალხს უფრო მეტი
დანყნარებული ცხოვრება,
უფლის მადლი უფრო მეტი.

18.09.2016

შენთან მოსასვლელი გზები გამიხსენი

ლმერთო, ცუდი ფიქრებისგან დამიხსენი,
ამარიდე სისუსტე და ავი სენი,
მაპატიე რაც შეგცოდე საქმით, ენით,
შენთან მოსასვლელი გზები გამიხსენი!
ჩემს სამშობლოს აარიდე ავი თვალი,
მის წინსვლას და გაბრწყინებას მომასწარი,
გევედრები — გამიგონე, რაც გითხარი,
დამეხმარე, გამიცოცხლე გული მკვდარი!

10.05.2016

სამადლობელი

ამ სავსე თასით
 მინდა შევსვა სამადლობელი,
 რომ გამაჩინე, ღმერთო,
 მაინც ვარ მადლობელი,
 თუმცა არასდროს
 ფუფუნებით არ მიცხოვრია,
 არცა ხელგანვდილს
 მონყალება არ მითხოვია,
 მაინც ვილხენდი,
 უბედობა არ მიგლოვია,
 სულ სიყვარულში დამიხარჯავს,
 რაც მიშრომია.
 მადლობა, ღმერთო,
 გულით გმადლობ,
 რომ გამაჩინე,
 მონინებით გთხოვ
 ძნელ სიბერეს გადამარჩინე
 ნაპირს მიადგა ჩემი გემი,
 ახლოს ფონია,
 დასასრულამდე მგონი
 აღარც ისე შორია...

დედაო ღვთისა,
შენი კალთა გადამაფარე,
სამშობლოს ბედით
გამალიმე და გამახარე!
– ო, ძეო ღვთისა,
შენგან მუდამ
შველას მოველი.
სინანული მკლავს,
დამიამე სული ცხოველი!
მიიღე ჩემგან ეს პატარა
სამადლობელი:
– ყველა მიცოცხლე
მეგობარი და ახლობელი!

10.05.2011

ცოდნის გზა გაუხსენ ამ ბიჭებს!

ვნევარ და არ მძინავს რატომღაც,
ფიქრებმა დამიფრთხო ძილი...
ყველანი, ვინც კი დამრჩა ამ ქვეყნად,
მიყვარს ვით საკუთარი შვილი.
– სუყველა მიცოცხლე, უფალო.
ვისზედაც ვლოცულობ დილით!
მუხლმოყრით შეგწირავ მაღლობას
და დავცლი ყანწს, სავსე ღვინით.
გავედრებ ჩემს ოქრო ბიჭუნებს,
ოთხივეს – წვენსავსე მტევანს, –
ნიკუშას, რეზიკოს, მიშიკოს
და ჩემი თენგიზის ლევანს,
მისმინე, გთხოვ წმინდა მარიამ,
ცოდნის გზა გაუხსენ ამ ბიჭებს,
საჯიშე ნურგები არიან.
ღვთის მაღლი მათ პირველ ნაბიჯებს!

07.2016

და წამყვება იქეთ ვალი

საცა არის ალბათ წავალ,
ბოლო მოელება ლოდინს,
რაც არ უნდა არ მინდოდეს,
მოსასვლელი მაინც მოდის...
წავალ, დამთავრდება სევდა,
სიხარულიც დამთავრდება,
მზე აიკრეფს სპეტაკ სხივებს,
სამუდამოდ დაღამდება.
და წამყვება იქეთ ვალი,
ვალი ღვთის და ვალი კაცის.
აუშენებელი ტაძრის,
დაუმთავრებელი საქმის...
– ღმერთო, ამარიდე დარდი,
ამ უკმარისობის განცდის!

20.05.2011

ბედნიერების ახალი წელი

ღამეებს ვათევ შენზე ლოცვაში
სამშობლოვ, ჩემო, სასწაულს ველი
ღმერთო, მომადლე ჩემს ბედკრულ მამულს
ბედნიერების ახალი წელი!

ქვეყანა ითხოვს სასწრაფოდ შევლას,
პატრონი უნდა გათელილ ვენახს,
ცეცხლის ანთება ჩვენს ჩამქრალ კერას,
სულის სიმშვიდე პოეტს და მწერალს.

ღმერთო, ისმინე ეს ლოცვა წმინდა
და საქართველოს, მის ცას და მიწას,
დედა ღვთისმშობლის წილხვდომილ ედემს
მიეც ის, რასაც ოდითგან ეძებს:

პატრონი, როგორც დიდი დავითი,
გულმხურველე, მხნე, სულით მაღალი,
სამშობლოსათვის თვაკდადებული
ჭირისუფალი, როგორც თამარი!

ო, როგორ მინდა, ო, როგორ მინდა
ღმერთო, ისმინო ეს ლოცვა წმინდა!
– მამულო ჩემო აღსდექ, იდიდე,
მოგვეც, უფალო სულის სიმშვიდე!

– ღმერთო, მისმინე,
ღმერთო, მისმინე!

25.12.2016

* * *

რასაც მოგცემს ღმერთი,
თან წაიღებს ისევ,
ამ სიკეთის მადლი,
თუ ვერ შევიღირსე.

თუ ვერა გაუგე
ამ დროს, სწრაფად მავალს,
სინანულის ცრემლებს
გაღვრევიანებს მრავალს.

გაფრინდება დრო და
გაფრინდება წამი,
წამში დასრულდება
შენი ყოფნის ჟამი.

* * *

მე შენთვის და
შენ კი სხვისთვის
დავიხარჯოთ
მოყვასისთვის.
ვიღვანოთ და
ვიარსებოთ
მადლისა და
სიკეთისთვის.
თუნდაც სხვისთვის
მხოლოდ სხვისთვის
უიმედოთ იმედისთვის!

17.01.2017

ავამზაურებ კვლავ ჩემ იმედებს

ყოველ განთიადს,
დილა ადრიან,
მე უფალს ასე
ვეჩურჩულები:
– ავი და უნდო
არ ვარ
სრულებით.
სინდის და რწმენას
ვემსახურები.
მინდა კვლავ ვიგრძნო
ძალა ულევნი.
სხვებს დავეხმარო
მქონდეს ფულები...

სიხარულით და
რწმენით ავაფსო,
გავახალისო
მათი გულები.
ლალი ვარ ჯერაც,
სიკეთის მჯერა...

თუკი იესო
კვლავაც ინებებ,
ჩემთვის წყალობას
გამოიმეტებ,
ძალას მოვიკრებ,
გავხალისდები,
ავამზეურებ
კვლავ ჩემს იმედებს

17.01.2017

რაჭა, ჩემო სიყვარულო

ხოტბას ვუძღვნი რაჭის ედემს,
დიდ სიყვარულს ჩემს,
ფიროსმანის ფუნჯით ნაქარგ
ზურმუხტოვან მთებს.

ზღაპრულ მხარეს, მის წიაღში
გატარებულ წლებს.
ჩემს ბავშვობას –
ლალს, უზრუნველს...

ნატგიგ ცუტბილაძე
იქ ამოსულ მზეს,
უსაყვარლეს ამბროლაურს,
სიყმანვილის წლებს.

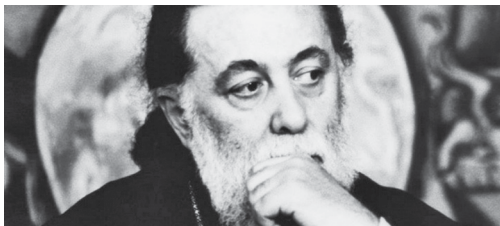
და იმ წლებში იქ მცხოვრებ ხალხს
გონიერს და ბრძენს,
გარეგნობით გამორჩეულს
სულით მშვენიერს!

– შენს მიწაზე დავიბადე
რას ვინატრებ მეტს?!
ყველაფრისთვის,
რაც იქ მქონდა
ვმადლობ მაღარლ ღმერთს!

2.02.2017

ნიკორწმინდის ფასადის ორნამენტი

„ზაჯის კაცი და ქვეყნის ანგელოზი“

საქართველოში არ მეგულება თუნდაც ერთი ქრისტიანი, ჩვენი უწმინდესი და უნეტარესი ილია მეორე განსაკუთრებული დიდი სიყვარულით რომ არ უყვარდეს. მას ერის მამად, მეორე ილიად მოვიხსენებთ: იგი ერთი ყველაზე გამორჩეული ლიდერია სამშობლოს ბედზე, მის აწმყოსა და მომავალზე რომ წუხს დღენიადაგ. მუდამ მუხლმოყრით ავედრებს უფალს ჩვენს ბედკრულ მამულს, რას არა ცდილობს ერის გამრავლებისთვის... ამიტომაც გვიყვარს ასე გამორჩეული

სიყვარულით და მის დიდხანს სიცოცხლეს ჩვენც მუხლმოდრეკით შევთხოვთ ღვთისმშობელს!

პირველი დიდი შთაბეჭდილება მასზე 36 წლის წინათ დაბა ფასანაურში ჩაიბეჭდა ჩემს სულსა და გულში და დაუვიწყარ მოგონებად იქცა...

ივლისის აუტანელი ხვატი იდგა, თბილისში გაძლება ჭირდა. გადავწყვიტე, ფასანაურში, შავი არაგვის სიგრილისათვის შემეფარებინა თავი. მეორე დღეს მართლაც ტყემლიანის ქალებში, არაგვის პირზე მცხოვრებ ჩემს დას და სიძეს (არჩილ აფციაურს) ვენვიე სტუმრად. ძალიან გაიხარეს და მაშინვე მახარეს: დღეს ჩვენი პატრიარქი შავ არაგვს აკურთხებს და ამ შესანიშნავ რელიგიურ რიტუალს ერთად შევხვდეთო. სიხარულით ცას ვენვიე. მალე გავემართეთ ჩვენი სახლის ზემოთ, იმ ადგილისაკენ, სადაც ცადაზიდულ მთებს შორის ლალად და უდარდელად მოედინება არაგვი. განსაკუთრებით

ლამაზია ის ადგილი, სადაც არაგვი შედარებთ მშვიდია, მორევს ქმნის და მის ტალღებში ცურვა ენით უთქმელი სიამოვნების მომგვრელია. მარცხენა მხრიდან, სალი კლდის თავზე მას გუდამაყრისკენ მიმავალი გზა ესაზღვრება, მარჯვნივ კი ქვიშიანი ნაპირია – თხმელისა და მუხნარის ჩრდილით შემოსილი.

სწორედ აქ, ამ ზღაპრულ სამყაროში, გაშლილი არაგვის სიღრმეში შესული ვიხილე ჩვენი უნმინდესი და უნეტარესი დიდი ვერცხლის ჯვრით ხელში, როცა იგი არაგვს აკურთხებდა! იქვე ნაპირზე ბერ-მონაზვნები და ამ რიტუალის სახილველად მისული ხალხი იყო თავშეყრილი. ჩემმა დამ - გულნაზიმ იყოჩალა და სწორედ იქ, წინმდგომ მონაზვნებთან გამიყვანა, რათა უფრო ახლოდან გვეხილა ეს ზღაპრული სანახაობა. როცა შევხედე არაგვის სიღრმეში მდგარი ჩვენს პატრიარქს იორდანეში მდგარი იოანე ნათლისმცემელი გამახსენდა — ნეტა ასეთი მშვენიერი გარეგნობის თუ იყო ნათლისმცემელი-მეთქი, გავიფიქრე.

ცოტა ხანში არაგვის კურთხევა დასრულდა, პატრიარქი ჩვენსკენ გამოემართა და ულამაზესი ღიმილით მოგვილოცა ეს დღე, თან ხელის მკვეთრი და ენერგიული მოძრაობით უშურველად გვასხურებდა მზის სხივებზე შავი ბრილიანტის მძივებივით აელვარებულ შავი არაგვის ახლადნაკურთხ წყალს! ყველა ცდილობდა, რაც შეიძლება მეტი წყალი მოხვედროდა. ჩვენი პატრიარქი კი ჩვენთვის ამ სიამოვნებას არ იშურებდა და საოცარი ხალისით, თბილი და ბედნიერი ღიმილით გვისრულებდა გულის წადილს...

ახლაც თვალწინ მიდგას ის სანახაობა. ზეციდან ჩამოსულ ღმერთკაცს ჰგავდა მაშინ სრულიად ახალგაზრდა ჩვენი პატრიარქი.

მას შემდეგ ბევრი წელი გავიდა, მის არაჩვეულებრივ წირვებსაც ბევრჯერ დავსწრებივარ და, როცა გაზეთ „რაეოს“ რედაქციაში საგვარეულო სალამოების ორგანიზების მშვენიერ ტრადიციას ჩაეყარა საფუძველი, რა თქმა უნდა, გამიჩნდა სურვილი ჩვენი პატრიარქის ერისკაცობისდროინ-

დელი გვარი — ლუდუშაურები მომენვია თავისი განშტოებებით.

1999 წლის ივნისში მართლაც განსაკუთრებული მონდომებით დავინყე მუშაობა ამ საგვარეულოს მონვევისათვის. სამი კვირის მუშაობის შემდეგ სალამო მზად მქონდა ჩასატარებლად. ორი დღით ადრე პატრიარქს ვაცნობეთ ეს ამბავი და ვთხოვეთ თავად ეკურთხებინა საგვარეულო, რაზეც დიდი სიამოვნება გამოხატა და „რაეოს“ მთელი რედაქცია, მონვეული სტუმრებითურთ დანიშნული დღისთვის საპატრიარქოში მიგვიპატიჟა.

ის დღე არასოდეს დამავიწყდება. მთელი გაზეთ „რაეოს“ წარმომადგენლობა, გვარებთან მომუშავე პროფესორებით, საპატრიარქოს ვენვიეთ. დარბაზში შევედით თუ არა, თვალი მომტაცა ხევის ულამაზესმა ბუნებამ, სცენის უკანა კედელზე პატრიარქის მიერ დახატული სნოს ციხე იმზირებოდა, რომელიც საოცრად ესადაგებოდა იმდღევანდელ სალამოს შინაარსს.

დარბაზი სავსე იყო სტუმრებით. გვერდით, კედლებთან ჩამწკრივებულ სკამებზე ისხდნენ სამღვდელოების წარმომადგენლები, ბერ-მონაზვნები.

სცენისკენ გავემართე, რომ ეს დიდი სალამო წარმემართა. მაგრამ, ჰოი, საოცრებავ, სცენაზე უკვე დამხვდა მომლიმარი მარინა წერეთელი და მითხრა, პატრიარქს სურს, რომ დღევანდელი სალამო მე წავიყვანო. მოულოდნელობისაგან გავშრი, რომ იტყვიან, გავოგნდი მისი ასეთი მოქმედებით. ეს ქალბატონი 3 დღის წინ რედაქციაში იყო ჩემთან მოსული და საყვედურებით ამავსო: ამ გვარის მოწვევაზე 3 წელია ვოცნებობ და შენ ასე მალე ეს როგორ მოახერხეო? მე ეს ხუმრობად ჩავთვალე და ღიმილით მივუგე: ამ სურვილის შესრულებას ჩემი მხოლოდ 3 კვირის მუშაობა დასჭირდა-მეთქი.

და აი ახლა იგი სრული სერიოზულობით იდგა სცენაზე და არავითარ უხერხულობას არ გრძნობდა, ისე მიჰყავდა ჩემი დიდი შრომით მოწვეული ეს სალამო.

გზადღმით ღმერთთ

ვის არ მოუხმო მან სცენაზე, ვინ არ ასაუბრა, მაგრამ მე არც კი ვუხსენებია, ჩემსკენ ერთხელაც არ გამოუხედავს. ვიჯექი ასე, საშინლად შეურაცხყოფილი! თავს ძლივს ვიკავებდი, რომ არ მეტირა. ჩუმად ღმერთს ვევედრებოდი, მოეცა ჩემთვის ის ძალა, რომ ავსულიყავი სცენაზე და დარბაზს მივსალმებოდი.

საბედნიეროდ, ასეც მოხდა: როცა ბოლო გამომსვლელიც ჩამოვიდა სცენიდან, რალაც ძალამ სკამიდან წამომავლო, სამ თუ ოთხ-საფეხურიან კიბეზე ლალი და მხიარული ღიმილით ამიყვანა, ასეთივე სილალით დამაყენა შუა სცენაზე და მათქმევინა: სალამო მშვიდობისა ბატონებო და ქალბატონებო, სალამო მშვიდობისა ჩვენო უწმინდესო და უნეტარესო! ვთქვი ეს და უდიდესი მონინებით დავუხარე თავი ჩვენს პატრიარქს...

მერე ხალხს მივუბრუნდი და დავინყე: ეს მე ვარ ნარგიზ ტურძილაძე, სამი კვირის მანძილზე მოსვენებას რომ არ გაძლევდით. დღისით თუ ღამით, დროით თუ უდროოდ რომ გირეკავდით და გიხმობდით დღევან-

ნატგიზ ცუტბილაძე
დედ საგვარეულო სალამოზე. ჩემი პატრი-
არქის დიდმა სიყვარულმა და თქვენი გახ-
არების სურვილმა მომცა ეს ძალა ამ მოკლე
დროში ყველა ლუდუშაურთან, პაპიაშვილთ-
ან ჯანუკაშვილსა თუ შიოლაშვილთან დამ-
ემყარებინა კავშირი... დიდი მადლობა, რომ
არ გამანზილეთ და მობრძანდით. უდიდესი
მადლობა პატრიარქს, რომ ამდენი სტუმარი
აქ, ღმერთების ამ საუფლოში მიგვიღო.

მადლობელი ვარ ქალბატონი მარინასიც,
რომელმაც მოახერხა და ჩემი მომზადებუ-
ლი სალამოს წაყვანით სამი წლის ოცნება
აისრულა...

ნება მომეცით, ეს ჩემი პატარა მისალმე-
ბა ილია ჭავჭავაძის ლოცვით დავასრულო;
ვფიქრობ, ეს ლოცვა ძალიან მოუხდება
დღევანდელ დღეს და ამ შესანიშნავ დარბა-
ზს, მით უმეტეს, თუ მგალობელთა გუნდიც
ფონად ერთ ლამაზ საგალობელს გაუკეთებს.
ვთქვი ეს თუ არა, გაისმა „შენ ხარ ვენახი“...
ძალიან დაბალ ხმაზე ამღერდა მგალობელთა
გუნდი და მეც მთელი გრძნობით წავიკითხე
ილიას ლოცვა:

„დედაო ღვთისა, ეს ქვეყანა შენი ხვედრია,
 შენს მეოხებას ნუ მოაკლებ ამ ტანჯულ ხალხსა.
 საღმრთოდ მიიღე სისხლი,
 რომელ ამ ხალხს უღვრია,
 ჩაგრულთ სასოო, ნუ არიდებ მონყალე თვალსა.
 რაცა ტანჯულა ეს ქვეყანა, ტან ჯვად ეყოფა,
 მოეცი ძალი დავრდომილსა კვლავ აღდგომისა,
 სახელოვანი განუახლე ჩაგრულ დღედ ყოფნა,
 მამაპაპური სული, გული მომადლე ხალხსა.
 ძლიერო ღმერთო, შენთვის რბოდნენ
   ქართველისა ძენი,
 დასაბამითვე არ იციან რა არს მშვიდობა.
 მომადლე ქართველთ ქართლის ნდობა
   და სიყვარული
 და აღუდგინე მშვენიერი ესე მამული.
 ოი, სახიერო, ცისარტყელა განავლე ცასა,
 რათა წარღვნისა მოლოდინი წარხოცო ხალხსა“.

მთელი დარბაზი ფეხზე ამდგარი მიკრავ-
 და ტაშს...

– მადლობა, ღმერთო! – ვჩურჩულებდი
 გულში. უცებ დავინახე, რომ თვით პატრი-
 არქი მოემართებოდა ჩემსკენ, მე კი უზომოდ

ბედნიერმა მუხლი მოვიყარე მისი უწმინდესობის წინაშე. მან თავზე ხელი დამადო, დამლოცა თავისი ულამაზესი ღულუნა ხმით და მადლობა მითხრა...

ეს იყო ის, რისთვისაც ღირდა ყველაფერი: ის შრომაც, ის წყენაც და შეურაცხყოფაც... და მე ვმადლობდი უფალს, რომ მომცა ძალა ასე დასრულებულიყო ეს საღამო.

იმ საღამოს მეორე განყოფილება არაჩვეულებრივ სუფრას დაეთმო.:

იმ დღის შემდეგ 17 მძიმე წელი გავიდა. ცხოვრებამ ფერი იცვალა. კიდევ უფრო ჩამუქდა... მეც, მეც ვიცვალე ფერი. ყველაფერი წარსულში დარჩა. ახლა ლამაზი მოგონებებითა ვცოცხლობ. ჩემი პატრიარქი ისევ ძალიან, ძალიან მიყვარს და ღმერთს ვევედრები, დიდხანს გვიცოცხლოს და მისი ლოცვაის მადლი არ მოაკლოს ჩვენს ბედკრულ მამულს. 2011 წელს მის ბრწყინვალეობას საიუბილეოდ ლექსების პატარა კრებული მივუძღვენი. ამ კრებულში ბევრი ლექსი პირადად მას ეძღვნება. სწორედ ერთ-ერთი ამ ლექსთაგანით მინდა დავასრულო ჩემი ეს წერილი:

„მამა და პატრონი საქართველოსი
ზეცის კაცი და ქვეყნის ანგელოზი“
გულსავსე, გულწმინდა, იმედის მომცემი,
ყოველ ნუთს, ყოველ ნამს, ხალხისთვის
მლოცველი
ძილშიაც არ ძინავს, სამშობლო ადარდებს,
ხალხის სიკეთისთვის არ ზოგავს არაფერს.

მის ლოცვა-ვედრებას შეისმენს უფალი,
მწამს გაუმრავლდება ერს ჭირისუფალი...
მთესველი და მხვნელი, ერთგული,
გულწრფელი
ხალხით აივსება, ჩვენი მთა და ველი.
იხარებს პატრონი საქართველოსი –
„ზეცის კაცი და ქვეყნის ანგელოზი“

ვედრება

სინანული მკლავს, დარდი მლევს,
განკითხვას შიშით მოველი.
რაც შემეშალა, ვერ შევძელ
მომეკითხება ყოველი...
უფალო ღმერთო, ძეო ღვთისა,
ვარ მუდამ შენზე მლოცველი
მშიერი იყვა, ვერ გარგე,
ვერ მოგიკალი წყურვილი,
მათხოვარი ვერ შეგმოსე,
ვერ მოვიშალე ტუილი,
დაჭრილს ფარად ვერ ვეფარე,
მტირალს ცრემლი ვერ შეუშრე,
ქვეყნად გაჩენის სიკეთე
რა ვქნა, ვერაფრით შევიშნე...
არა ვარ ღირსი, მაინც გთხოვ,
გთხოვ დიდსულოვნად შემინდე!
შემინდე, რაც ვერ ვაკეთე,
ვერ ვახეირე ნათლადა...
მაინც შემინდე ბედკრულს, გთხოვ
შენთვის დამანთე სანთლადა!

* * * (ღმერთო, შემინდე...)	5
ხატის წინ.....	6
* * * (ნეტავი მას...)	7
მოველი, რათა მიყვარდე, ღმერთო	8
შემინდე, ღმერთო!11	
„ნათარ არიან მორწმუნენი“	12
* * * (ჩვენ ყველა...)	13
ღმერთო ამისრულე სანადელი!.....	14
* * * (ღმერთო, ამარიდე...)	15
* * * (თუკი ღმერთო...)	15
უფლის რჩეული.....	16
ვარ შენზე გლოცველი	17
უფალო, შემიწყალო!	18
სულ შენზე ვლოცულოვ.....	20
მხსნელი მინდა მაღლიანი.....	23
არ მოეშვა, არ დაცხრა!	24
* * * (ღმერთო, მაცოცხლე...)	25
მაღლობელი ღმერთისა	26
ილია მეორეს	27
ღვთისმშობელო შენი კალთა დამაფარა!	28
ჩემი სტუმარი	30
მოდი, უფალო იესო!.....	31

ასეთია უფლის ნება.....32

გადავიღალე.....34

მატო ბავო.....35

მე მოვალ წვიმად.....36

* * * (გთხოვ, წყალობა...).....36

მინდა კელაპტრად ღავენთო.....37

მამა ბაბრიელს.....37

იესოს.....38

წმინდა გიორგის.....39

წმინდა ელიას.....40

ახალი წელი.....42

უფლის ხელი.....43

ღმერთო.....44

* * * (ტაძარში იწვის...).....44

ბავრს არ ვითხოვ.....45

მამა ბაბრიელს.....46

ღეღა თამარს.....46

მამავ, ძევ და სულიწმინდავ.....47

ბევედრები, ნიკო წმინდავ!.....48

სამშობლო ჩემი საფიცარია.....49

მე მაინც გმადლოვ.....50

ლეონიდე ტურქელაძე.....53

ლევო ტურქელაძე.....53

ღეღა ღვთისმშობელს.....56

ღმერთს ესმოდა ჩემი ლოცვა.....57

გმაცემთა ღმერთთა

მამავ, ძევ და სულიწმინდა	57
უფალო მისიძინე!	58
შეშლილი სული გადავირჩინე	59
და უიღბლო სიყვარულმა ამატრემლა	59
ამინ, იყოს!	60
ვედრება	61
ნუ შემაძცავ ზურგს უფალო!	62
* * * (ნეტა ჩემს...)	62
* * * (ოდენ დარდისა...)	63
წმინდა ელიას	64
საქართველო იყო მათი სალოცავი	66
* * * (ისე მაცოცხლე...)	67
საბალოგელი	68
უფალო, შემიწყალე!	69
აქ სულ ახლოა ღმერთი	70
უფალო პასუხს ველი	71
აბა, რა მიხარია?!	72
ლოცვა	73
ღმერთო ნიჟოს დაეხმარე!	73
მამა გაბრიელ სალოსს	74
თეას ნუცას	75
მარტოვგის სევდა	76
* * * (უფალო, შემაძლებინე...)	77
ღვთისმორწმუნე მათო ბებო	78
ქრისტე აღდგა!	80

სამება ერის ბურჟია.....82

ჩემო იესო.....83

შემინდე, უფალო.....84

ლოცვა.....85

შენი მაღლი ენეოდეს.....85

მე ბოლომდე შენი მნამს და.....86

* * * (ღმერთო...) 87

სალოცავთა პატარძალო.....88

ღირსო მამა გაბრიელ.....90

აღმსარებელო - სალოსო.....90

უნდა მიხვდე თავად.....92

ზაფხული ზნაკვაში.....93

ღმერთო, როდის?.....95

მარტოობა.....96

მაკატიე.....97

პაატა კურთანიძეს.....98

ვინც მაღლს თესავს.....99

გამაღლობთ ღმერთო.....100

როცა მე ნავალ.....103

გამაღლობთ, უფალო!.....104

მამა და პატრონი საქართველოსი.....105

„ზეცის კაცი და ქვეყნის ანგელოზი“.....105

გიორგობის თვეში.....106

თავზე მეტად მიყვარს ღმერთი.....108

მიყვარხარ, ჩემო უნეტარესო!.....110

გმაცემთა ღმერთთა	
ფსალმუნთა - იესო ჩემო.....	111
ჩემს მოძღვარს - მამა ანდრეას.....	112
იქნებ კიდევ ვილხინო.....	114
სადღებრძალო.....	116
მხოლოდღა ერთი სურვილი დამრჩა.....	117
ღმერთო, გვიშველა.....	118
მინც მჯერა.....	119
მჯერა დამაცლი.....	120
გიორგობა.....	122
სანამ გული ცხელია.....	123
უფრო მეტი.....	124
შენთან მოსასვლელი.....	125
გზები გამიხსანი.....	125
სამადლოგული.....	126
ცოდნის გზა გაუხსნა ამ ბიჭებს!.....	128
და წამყვება იქეთ ვალი.....	29
ბედნიერების ახალი წელი.....	130
* * * (რასაც მოგცემს ღმერთი...)	132
* * * (მე შენთვის და...)	133
ავამჯერებ კვლავ ჩემ იმედებს.....	134
რატა, ჩემო სიყვარულო.....	136
„ზეცის კაცი და ქვეყნის ანგელოზი“.....	138
ვედრება.....	149

